

Ruimtelijke onderbouwing
Reeweg 3, Asten

Gemeente Asten

Opdrachtgever: Manege Heijligers
Familie Heijligers
Reeweg 3
5721 PD Asten

Plangebied: Reeweg 3, Asten

Projectnummer: 11078-058

Datum: 31-08-2018, aangepast op 03-10-2018, 05-02-2019

Opgesteld door: Van Dun Advies B.V.

Projectleider: J. Pickhard
J.C.P.M. van de Pas

Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
T 013 519 94 58

Postel 8
5711 ET Someren
T 0493 745 015

F 013 519 97 27
E info@ontwerp-planologie.nl
I www.ontwerp-planologie.nl

IBAN NL 56 RABO 0152 305 149
BIC RABONL2U
KvK 180 61 619 - BTW 809392720B01

Inhoudsopgave

1. INLEIDING.....	3
1.1 Aanleiding en doel	3
1.2 Ligging plangebied	3
1.3 Vigerend planologisch regime	4
1.4 Procedure	5
1.5 Leeswijzer	5
2. PLANBESCHRIJVING	6
2.1 Bestaande situatie	6
2.2 Beoogde situatie	6
3. BELEIDSKADER.....	9
3.1 Rijksbeleid	9
3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.....	9
3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening	9
3.2 Provinciaal beleid.....	10
3.2.1 Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 (Sv 2014)	10
3.2.2 Verordening ruimte (Vr)	11
3.3 Gemeentelijk beleid	13
3.3.1 Toekomstvisie De Avance.....	13
3.3.2 Toekomstagenda Asten 2030	14
3.3.3 Uitvoeringsprogramma Recreatie & Toerisme	14
3.3.4 Bestemmingsplan	15
4. MILIEUHYGIËNISCHE EN PLANOLOGISCHE ASPECTEN.....	16
4.1 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling.....	16
4.2 Waterhuishouding	17
4.2.1 Waterrelevant beleid.....	17
4.2.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie	20
4.2.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie	20
4.3 Natuur	21
4.3.1 Natuurnetwerk Nederland (NNN)	21
4.3.2 Wet natuurbescherming	22
4.4 Cultuurhistorie, aardkunde en archeologie.....	24
4.4.1 Cultuurhistorie en aardkunde	24
4.4.2 Archeologie	25
4.5 Bodemkwaliteit.....	25
4.6 Ammoniak.....	26
4.7 Bedrijven en milieuzonering	26
4.8 Geur	27
4.8.1 Omgekeerde werking.....	27
4.8.2 Woon- en leefklimaat.....	27
4.9 Geluid.....	28
4.10 Verkeer en parkeren	29
4.10.1 Verkeer.....	29
4.10.2 Parkeren	29
4.11 Luchtkwaliteit	29
4.11.1 Niet in betekende mate	29
4.11.2 Woon- en leefklimaat.....	31
4.12 Externe veiligheid	31
4.13 Technische infrastructuur	33
5. PLANOLOGISCHE AFWEGING.....	34
6. BIJLAGEN.....	35

1. Inleiding

In dit hoofdstuk komen de aanleiding en het doel, de ligging van het plangebied, het vigerend planologisch regime en de procedure aan bod. Tevens is een leeswijzer in dit hoofdstuk opgenomen.

1.1 Aanleiding en doel

Aan de Reeweg in Asten is sinds 1967 de manege van familie Heijligers, hierna initiatiefnemer, gevestigd. Het bedrijf heeft de ambitie om uit te groeien tot een internationaal hippisch centrum. Hiervoor zijn reeds de nodige voorzieningen binnen het plangebied aanwezig, zoals rijhallen, wedstrijd pistes, paddocks, tribunes en een horecagelegenheid, waardoor er sprake is van een bestaand recreatiebedrijf.

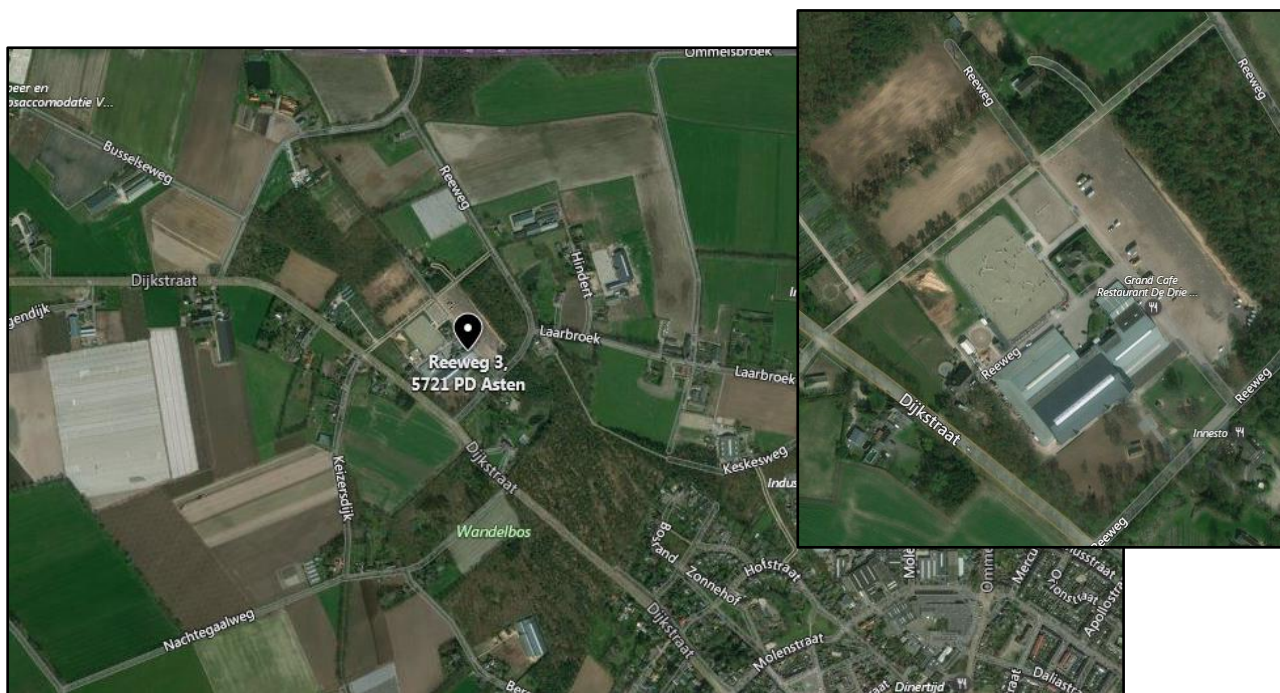
De manege is in trek bij nationaal (en internationaal) presterende ruiters. Er worden vaak meerdere stallen tegelijkertijd verhuurd aan deze ruiters. De ruiters zelf of hun grooms willen dan zo dicht mogelijk bij de paarden kunnen verblijven, bij voorkeur op de manege. Ook worden op de manege stagiairs van diverse hippische opleidingen opgeleid. Om die reden is de wens ontstaan om de (inter)nationale ruiters, grooms en stagiairs tijdelijke huisvesting te kunnen bieden. Hiervoor wil initiatiefnemer aan de noordwestzijde van het plangebied zogenaamde 'smart tiny houses' oprichten.

De binnenbak ten oosten van de indoor wedstrijd bak wordt gebruikt voor trainingen en clinics. Daarnaast dient deze als losrijdbak en voor de warming-up tijdens (inter)nationale wedstrijden. Hieruit is gebleken dat de bak te klein is om te concurreren met wedstrijden op nationaal en internationaal niveau. Initiatiefnemers hebben daarom de wens om het gebouw te vergroten, zodat de losrijbak kan worden uitgebreid.

Beide ontwikkelingen zijn (gedeeltelijk) buiten het bouwvlak voorzien. Om de initiatieven toch mogelijk te kunnen maken is een herziening van het bestemmingsplan noodzakelijk.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Reeweg 3 te Asten, wat is gelegen in het buitengebied van de gemeente Asten. De kern van Asten is gelegen op een afstand van circa 450 meter ten zuidoosten van het plangebied. Onderstaande afbeelding geeft de ligging van het plangebied weer.

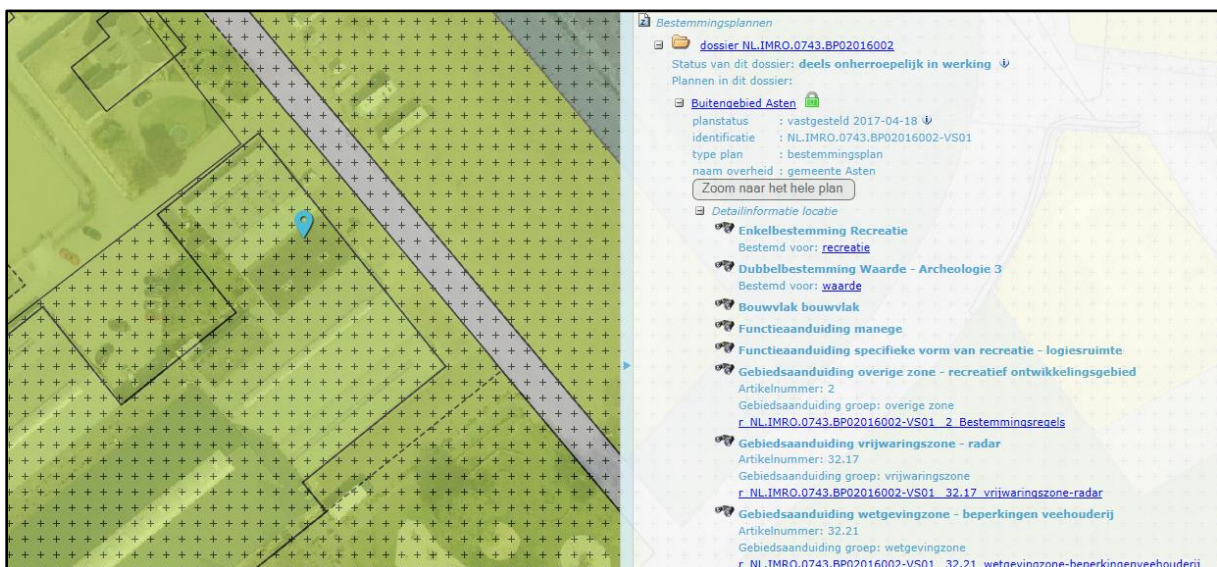
Afbeelding 1: Ligging plangebied plus luchtfoto

1.3 Vigerend planologisch regime

In 2014 is ten behoeve van Manege Heijligers een postzegelplan vastgesteld. Dit plan is per 18 april 2017 opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Asten'. Het vigerend planologisch regime voor de locatie is sindsdien vervat in dit integrale bestemmingsplan. Conform dit bestemmingsplan zijn de volgende bestemmingen en aanduidingen van toepassing op het plangebied:

- Enkelbestemming 'Natuur';
- Enkelbestemming 'Recreatie';
- Enkelbestemming 'Verkeer';
- Dubbelbestemming 'Leiding – Water';
- Dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3';
- Bouwvlak;
- Bouwaanduiding 'specifieke bouwaanduiding – veldschuur';
- Functieaanduiding 'manege';
- Functieaanduiding 'parkeerterrein';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – hertenkamp';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – jurytoren';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – landschappelijke inpassing';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – logiesruimte';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van recreatie – terras';
- Functieaanduiding 'specifieke vorm van verkeer – lokale weg';
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – ecologische hoofdstructuur';
- Gebiedsaanduiding 'overige zone – recreatief ontwikkelingsgebied';
- Gebiedsaanduiding 'vrijwaringszone – radar';
- Gebiedsaanduiding 'wetgevingszone – beperkingen veehouderij'.

Het bouwvlak ligt rondom het bebouwingscluster strak naast de bestaande bebouwing, zie Afbeelding 2. Een uitbreiding in noordoostelijke en noordwestelijke richting met 6 meter is derhalve niet rechtstreeks toegestaan, omdat bebouwing enkel binnen het bouwvlak mag worden opgericht. In de regels van het bestemmingsplan is daarnaast een minimale afstand tot de weg opgenomen. Door uitbreiding van het gebouw zal op dit punt derhalve ook strijdigheid met het bestemmingsplan ontstaan.

Afbeelding 2: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied Asten' ter hoogte van uitbreiding bestaande bebouwing

Ter plaatse van de beoogde logiesverblijven is geen bouwvlak gelegen, zie Afbeelding 3. Het is hier dus niet rechtstreeks mogelijk om gebouwtjes, zoals de 'smart tiny houses', op te richten.

Afbeelding 3: Uitsnede verbeelding bestemmingsplan 'Buitengebied Asten' ter hoogte van de beoogde logiesverblijven (tiny houses)

Het vigerend planologisch regime biedt geen binnenplanse mogelijkheden om de beoogde ontwikkelingen mogelijk te maken. Daarvoor is een herziening van het bestemmingsplan noodzakelijk.

1.4 Procedure

Het plan loopt mee met de vaststellingsprocedure van het nieuwe verzamelplan van de gemeente Asten. Voor het gewenste initiatief dient een ruimtelijke onderbouwing te worden opgesteld om aan te tonen dat het initiatief niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening. In deze ruimtelijke onderbouwing wordt derhalve getoetst of het initiatief voldoet aan de relevante planologische en milieukundige aspecten.

1.5 Leeswijzer

In voorliggende toelichting is in het eerste hoofdstuk een inleiding op het initiatief gegeven, waarin de aanleiding, het doel, het vigerend planologische regime en de te doorlopen procedure is beschreven. Hierna is in het tweede hoofdstuk een beschrijving opgenomen van de bestaande en beoogde situatie.

In hoofdstuk 3 van voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt het van toepassing zijnde beleid uiteengezet, welke het provinciaal en gemeentelijk beleid betreft. Hierna worden in hoofdstuk 4 de milieuhygiënische en planologische aspecten beschreven.

De financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid van het initiatief wordt verantwoord in hoofdstuk 5. Er wordt afgesloten met een planologische afweging van het initiatief.

2. Planbeschrijving

In dit hoofdstuk worden de bestaande en beoogde situatie beschreven. Hierin komt naar voren welke veranderingen er plaats vinden binnen het plangebied.

2.1 Bestaande situatie

De manege van familie Heijligers is al sinds 1967 een echt familiebedrijf. Sinds het toetreden van de jongste generatie tot het bedrijf in 2005 hebben er ontwikkelingen plaatsgevonden om, naast de bestaande activiteiten, ook internationale wedstrijden te organiseren. In 2012 is de wedstrijd piste aangepast, zodat deze voldoet aan de internationale regels. Om ook bijbehorende accommodaties en voorzieningen, zoals rijhallen, logiesruimten, paardenbakken, paddocks, tribunes en horecagelegeheid, te kunnen realiseren dan wel moderniseren is op 11 maart 2014 een postzegelbestemmingsplan voor de locatie vastgesteld, waarin de recreatieve bestemming voor het bedrijf is vastgelegd.

Dit heeft er in geresulteerd dat er buiten momenteel een grote wedstrijd piste van 55 x 80 meter en daarnaast een warming-up piste van 30 x 50 meter zijn gelegen. Binnen zijn een wedstrijdbak van 35 x 60 meter en twee rijbakken van 20 x 40 meter gelegen. Allen voorzien van sportbodems en de nodige eisen voor de (internationale) paardensport. Er is ruimte voor de stalling van 67 volwassen paarden en 51 volwassen pony's. Aan de noordzijde van het plangebied is een terrein ingericht voor het incidenteel plaatsen van stalltenten. Hier kunnen 320 boxen in worden geplaatst om paarden tijdens een meerdaags concours onderdak te kunnen bieden. Het overige gedeelte van het jaar wordt dit terrein gebruikt om paarden te weiden en als waterberging. Om kinderen en passanten te voet of per fiets beter te kunnen bedienen is de ondergeschikte horeca uitgebreid, is het hertenpark opgeknapt, is er een speeltuin gerealiseerd en is het geheel zorgvuldig landschappelijk ingepast.

Verder is in het postzegelplan rekening gehouden met de realisatie van een vierde rijhal ten noorden van het bestaande bebouwingscluster en ten zuidwesten van de wedstrijd piste. Ook mogen er in het bebouwingscluster nog maximaal 10 inpandige logiesruimten worden gerealiseerd. Het is de bedoeling om deze onder de bestaande kap van de manege, bijvoorbeeld boven de stallen, op te richten. Hier kunnen gasten bij meerdaagse evenementen op de manege verblijven. Ook is het dan mogelijk om als gast met eigen paard op de manege te verblijven en van daaruit tochten door de regio te maken. Deze inpandige logiesruimten zullen dus dienen als recreatief nachtverblijf.

Beide voorzieningen zijn dus (nog) niet op de manege aanwezig, maar zijn planologisch wel mogelijk op basis van het vigerende bestemmingsplan.

2.2 Beoogde situatie

De manege is in trek bij nationaal (en internationaal) presterende ruiters. Er worden vaak meerdere stallen tegelijkertijd verhuurd aan deze ruiters. Zo heeft manege Heijligers klanten/ruiters die 8 à 9 paarden bij hen gestald hebben. Deze mensen trainen vaak voor een langere periode (onbepaalde tijd) op de manege. De ruiters zelf of hun grooms willen dan zo dicht mogelijk bij de paarden kunnen verblijven, bij voorkeur op de manege. Ook worden op de manege stagiairs van diverse hippische opleidingen opgeleid. Deze opleidingen zijn vaak verspreid over het gehele land gevestigd. Om die reden is de wens ontstaan om de ruiters, grooms en stagiairs tijdelijke huisvesting te kunnen bieden. Zeker voor de internationale ruiters is dit een pré.

Vanwege de dagelijkse werkzaamheden en vele evenementen op de manege is het niet wenselijk om de reeds voorziene inpandige logiesruimten voor dit doel te gebruiken. De stagiairs, grooms en (inter)nationale ruiters verblijven voor een langere periode (van maximaal 8 maanden) op de manege en verlangen derhalve de nodige privacy en comfort. Daarom is het idee ontstaan om 10

logiesverblijven incl. sanitaire voorzieningen aan de noordwestzijde van het terrein op te richten. In Bijlage 1 is een situatietekening met de beoogde situering van de logiesverblijven opgenomen. Dit is een rustige plek op het manegeterrein, maar toch dicht bij de paard(en).

Gedacht moet worden aan de zogenaamde 'smart tiny houses'. Dit betreffen gebouwtjes van circa 30 m², die geschikt zijn voor twee personen. Dergelijke voorzieningen bieden de nodige privacy en comfort om een aangenaam verblijf mogelijk te maken, zie hieronder enkele afbeeldingen die een sfeerimpressie geven van deze gebouwtjes. Dit is met de inpandige logiesruimten niet te bewerkstelligen. De logiesverblijven (smart tiny houses) zijn dus complementair op hetgeen wat initiatiefnemer voor ogen heeft op de inpandige logiesfunctie. Het is niet de bedoeling dat de smart tiny houses zelfstandig bewoond worden, maar enkel tijdelijk gebruikt worden door gebruikers van de manege. Zij hebben hun hoofdverblijf elders en de manege heeft de logiesverblijven in beheer. De logiesverblijven gaan dus onderdeel uitmaken van het bestaande recreatiebedrijf.

Afbeelding 4: Sfeerimpressie 'smart tiny houses'

De tweede ontwikkeling buiten het vigerende planologisch kader betreft de binnenbak ten oosten van de indoor wedstrijdbak, welke wordt gebruikt voor trainingen en clinics. Daarnaast dient deze als losrijkbak en voor de warming-up tijdens (internationale) wedstrijden. Hieruit is gebleken dat de bak te klein is om te concurreren met wedstrijden op nationaal en internationaal niveau. Hiervoor zal de binnenbak vergroot moeten worden. Om voldoende ruimte te creëren voor het losrijden en inspringen wenst initiatiefnemer daarom de bebouwing met 6 meter in noordoostelijke en noordwestelijke richting uit te breiden. Een deel van deze uitbreiding ligt buiten het geldende bouwvlak, zie Afbeelding 5.

Afbeelding 5: Uitsnede bestemmingsplan met gewenste uitbreiding rijhal

De uitbreiding van de losrijbak zal gedeeltelijk worden gerealiseerd ter plaatse van verouderde paardenboxen, die zijn gesitueerd ten noorden van de bestaande binnenbak. Zoals reeds uiteen is gezet is in het postzegelplan reeds rekening gehouden met de realisatie van een vierde rijhal ten noorden van het bestaande bebouwingscluster en ten zuidwesten van de wedstrijd piste. Initiatiefnemers wenst hier nu een nieuwe hal te bouwen met een afmeting van ongeveer 50 x 27 meter. Hierin zullen nieuwe paardenboxen worden gerealiseerd om te zorgen dat het aantal paarden dat in totaliteit op het bedrijf gestald kan worden gelijk blijft. Daarnaast zal de hal ruimte bieden voor opslag en een kleine paardenbak.

3. Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt het voor de ontwikkeling relevante ruimtelijke rijksbeleid, provinciaal en gemeentelijk beleid uiteengezet. Daarnaast wordt de beoogde ontwikkeling in dit hoofdstuk tevens aan dit beleid getoetst.

3.1 Rijksbeleid

Voor wat betreft het Rijksbeleid dient te worden getoetst aan de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) en het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro).

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Op 13 maart 2012 is door de minister van Infrastructuur en Milieu de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. Deze structuurvisie geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de Mobiliteitsaanpak en de Structuurvisie voor de Snelwgomgeving.

Het Rijk streeft ernaar om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te maken. Gestreefd wordt naar een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Dit doet het Rijk samen met andere overheden en met een Europese en mondiale blik. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Zo ontstaat er ruimte voor maatwerk en ontwikkelingen van burgers en bedrijven.

Het Rijk heeft 13 onderwerpen vastgelegd waar het een taak voor zichzelf ziet weggelegd. De onderwerpen die een nationaal belang treffen zijn:

- het creëren van een internationaal bereikbaar vestigingsklimaat;
- ruimte bieden voor het hoofdnetwerk van (duurzame) energievoorziening;
- het vervoer van stoffen via buisleidingen;
- een efficiënt gebruik van de ondergrond;
- het creëren van een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor- en vaarwegen;
- betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem
- het in stand houden van het hoofdnet om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen;
- het verbeteren van de milieukwaliteit;
- ruimte voor waterveiligheid en klimaatbestendige ontwikkeling;
- ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationaal unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
- ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
- ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
- zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij ruimtelijke plannen.

Het initiatief betreft geen onderwerp van nationaal belang. Er zijn derhalve op basis van de SVIR geen belemmeringen voor het plan.

3.1.2 *Besluit algemene regels ruimtelijke ordening*

De nationale belangen uit de SVIR zijn geborgd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Hierin zijn de regels voor een goede ruimtelijke ordening juridisch geborgd. Het Barro is op 22 augustus 2011 vastgesteld en per 30 december 2011 in werking getreden. De regels in het besluit zijn concreet normstellend en moeten direct of indirect (door tussenkomst van de provincie) doorwerken tot het niveau van de lokale besluitvorming.

In dit geval is er één van de nationale belangen van toepassing op het plangebied. Dit betreft het radarstation dat is gelegen op de vliegbasis Volkel. In een gebied rondom dit radarstation moet rekening worden gehouden met de functionele bruikbaarheid daarvan. Rondom het radarstation mogen geen bestemmingen opgenomen worden die het oprichten van bouwwerken mogelijk maken die door hun hoogte onaanvaardbare gevolgen kunnen hebben voor de werking van de radar.

Dit is in het bestemmingsplan 'Buitengebied Asten' vastgelegd in de aanduiding 'vrijwaringszone – radar'. Op gronden met deze aanduiding mogen geen bouwwerken worden opgericht, die hoger zijn dan 65 meter boven NAP. Met de beoogde ontwikkeling worden geen bouwwerken met een dergelijke bouwhoogte mogelijk gemaakt. De gebiedsaanduiding zal worden overgenomen in dit verzamelplan. Het initiatief voldoet daarmee aan de voorwaarden uit het Barro.

3.2 Provinciaal beleid

Het geldende ruimtelijke beleid van de provincie Noord-Brabant is vervat in de Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 en de Verordening ruimte Noord-Brabant.

3.2.1 Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 (Sv 2014)

De Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014 (Sv 2014) betreft een herziening van de op 1 oktober 2010 vastgestelde Structuurvisie ruimtelijke ordening. De partiële herziening is door Provinciale Staten van Noord-Brabant op 7 februari 2014 vastgesteld en is in werking getreden op 19 maart 2014.

De Structuurvisie geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 weer (met een doorkijk naar 2040). De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie. Het is de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wet ruimtelijke ordening biedt. De genoemde visie in de partiële herziening is doorvertaald in de regels van de Verordening ruimte Noord-Brabant. Daarnaast ondersteunt de structuurvisie het beleid op andere provinciale beleidsterreinen, zoals het economisch-, mobiliteits-, sociaal-, cultureel-, milieu- en natuurbelief.

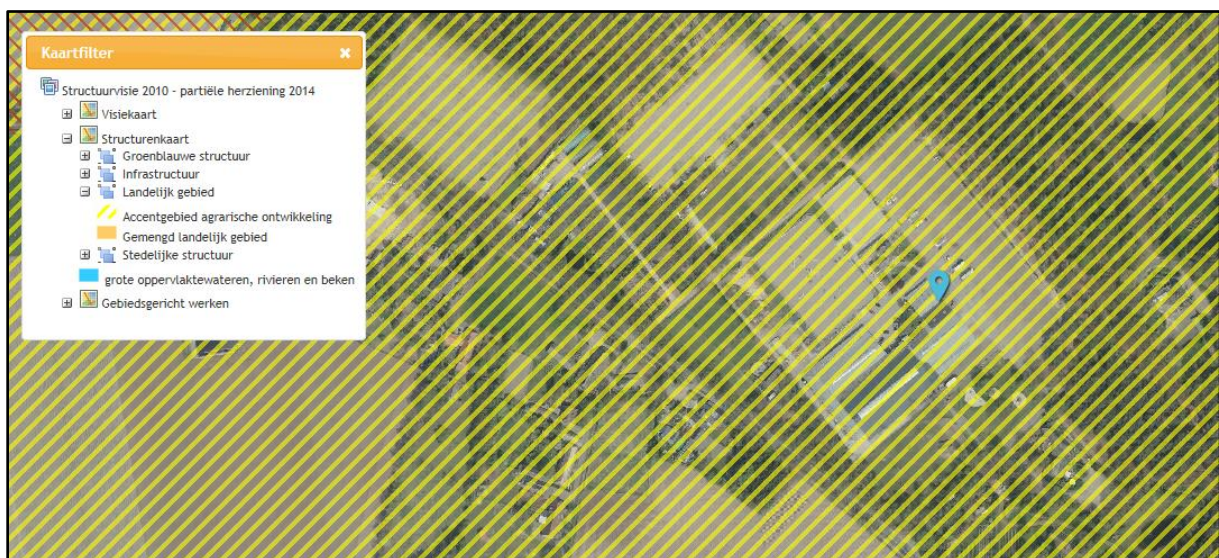
Volgens de structurenkaart, zie Afbeelding 6, is het plangebied gelegen in een accentgebied agrarische ontwikkeling. Dit zijn gebieden waar de provincie ruimte en kansen ziet om de agrarische productiesector te verduurzamen en te versterken. Daarnaast ziet de provincie hier ook ontwikkelingsmogelijkheden voor activiteiten die gelieerd zijn aan de in het gebied voorkomende agrarische sector, mits daarmee een bijdrage wordt geleverd aan de duurzaamheidsdoelen.

In principe geldt binnen het accentgebied agrarische ontwikkeling hetzelfde beleid als in het gemengd landelijk gebied. In aanvulling daarop wordt gestuurd op verduurzaming van de landbouwproductie en het steeds verder sluiten van kringlopen ten behoeve van een goede kwaliteit van bodem, lucht, natuur en een (vernieuwd) robuust landschap.

In het gemengde landelijke gebied vindt een vermenging van functies plaats. Naast het gebruik van de gronden ten behoeve van de land- en tuinbouw, is er ook plaats voor natuur, water, recreatie, toerisme en kleinschalige stedelijke functies. In het gemengde landelijk gebied hanteert de provincie het multifunctionele gebruik als uitgangspunt. Het initiatief betreft de uitbreiding van de bouw mogelijkheden van manege Heijligers. Daarnaast wordt ook de verblijfsrecreatieve functie binnen het plangebied uitgebreid. Hiermee wordt het multifunctionele gebruik van het plangebied versterkt.

De ontwikkeling gaat gepaard met een bijdrage aan de kwaliteitsverbetering van het landschap. Op grond van het gemeentelijk beleid bestaat deze bijdrage uit een (aanvullende) landschappelijke inpassing van het plangebied met een investeringswaarde van €2,- per m² nieuwe bebouwing. Hiermee blijven de bestaande landschappelijke kwaliteiten van het plangebied behouden en worden deze waar mogelijk versterkt. Ook worden de belangrijke natuur-, bodem- en waterfuncties gerespecteerd. Het initiatief past derhalve binnen de uitgangspunten van de Sv 2014.

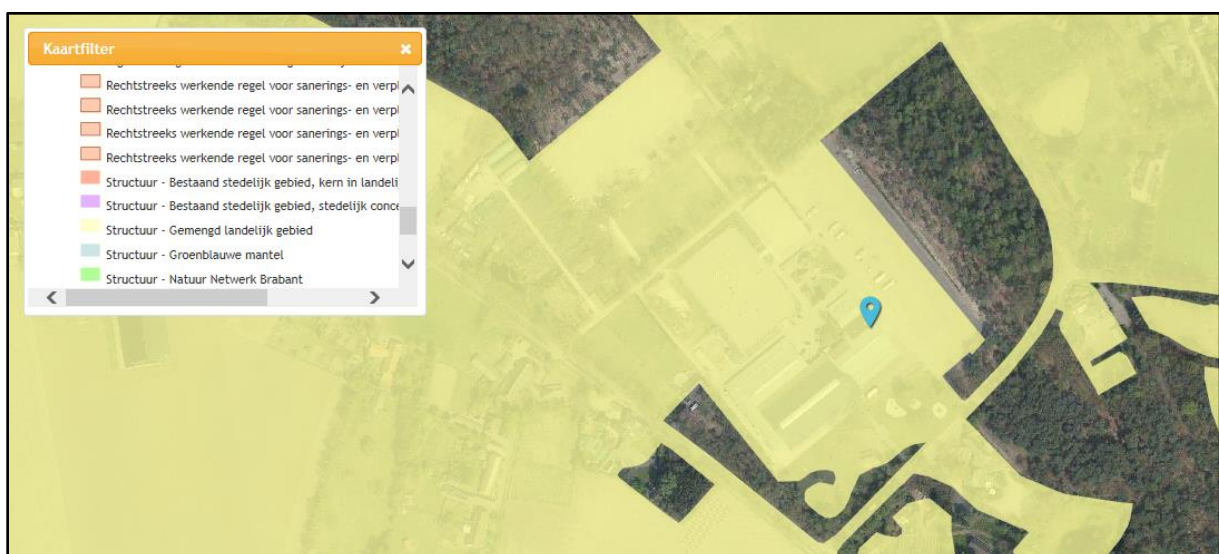

Afbeelding 6: Uitsnede structurenkaart Sv 2014

3.2.2 Verordening ruimte (Vr)

In de Wro is geregeld dat de provincie in een aparte verordening regels kan opstellen die door elke gemeente in Noord-Brabant moet worden toegepast bij ruimtelijke besluiten. Derhalve hebben de Provinciale Staten van Noord-Brabant een Verordening ruimte vastgesteld. De laatste versie van deze verordening is vastgesteld op 7 juli 2017 en per 15 juli 2017 in werking getreden. De bepalingen voor deze onderwerpen zijn gebaseerd op het provinciale beleid zoals dat opgenomen is in de Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014.

De ontwikkelingsmogelijkheden voor locaties volgen uit het gebied waarin ze gelegen zijn. In de Verordening ruimte is onderscheid gemaakt tussen structuren en aanduidingen. De structuren bestaan uit 'bestaand stedelijk gebied', 'Natuur Netwerk Brabant', 'groenblauwe mantel' en 'gemengd landelijk gebied'. Deze vier structuren zijn Brabant-dekkend. Per structuur zijn er regels uitgewerkt onder welke voorwaarden welke functies ontwikkeld kunnen worden. Het gedeelte van het plangebied waar wijzigingen in plaats vinden is gelegen binnen de structuur 'Gemengd landelijk gebied', zie Afbeelding 7.

Afbeelding 7: Uitsnede integrale plankaart met structuren en aanduidingen (Vr)

De aanduidingen zijn opgenomen binnen de themakaarten. Deze themakaarten betreffen aanduidingen ten aanzien van 'stedelijke ontwikkeling', 'cultuurhistorie', 'agrarische ontwikkeling en windturbines', 'water' en 'natuur en landschap'. Het plangebied is conform de themakaart 'agrarische ontwikkeling en windturbines' gelegen in Stalderingsgebied en Beperkingen veehouderij.

Daar het hier een paardenhouderij betreft zijn de voorwaarden voor het 'stalderingsgebied' en de aanduiding 'beperkingen veehouderij' niet van toepassing op het initiatief. Ten aanzien van het initiatief zijn er meerdere sporen die wel gevolgd moeten worden in het kader van toetsing aan de Vr. Ten eerste zijn er algemene regels voor de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van toepassing, die opgenomen zijn in hoofdstuk 2 van de Vr. Daarnaast moet getoetst worden aan artikel 7 ten aanzien van het gemengd landelijk gebied.

Algemene regels (hoofdstuk 2 Vr):

Hoofdstuk 2 van de Vr stelt algemene regels ter bevordering van de ruimtelijke kwaliteit (artikel 3). In deze regels wordt gesteld dat bijgedragen moet worden aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit. De bevordering van de ruimtelijke kwaliteit wordt uitgesplitst in de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit (artikel 3.1 Vr) en de kwaliteitsverbetering van het landschap (artikel 3.2 Vr).

Zorgplicht ruimtelijke kwaliteit (art. 3.1 Vr):

In artikel 3.1 wordt gesteld dat bij ruimtelijke ontwikkelingen het principe van zorgvuldig ruimtegebruik wordt toegepast. Het doel hierbij is om bestaande bebouwing zo goed mogelijk te benutten. Het principe zorgvuldig ruimtegebruik bij ruimtelijke ontwikkelingen houdt in ieder geval in dat bij ruimtelijke ontwikkelingen gebruik wordt gemaakt van een bestaand bouwperceel en dat een uitbreiding van het op grond van het geldende bestemmingsplan toegestane ruimtebeslag slechts is toegestaan mits de financiële, juridische of feitelijke mogelijkheden ontbreken om de beoogde ruimtelijke ontwikkeling binnen dat toegestane ruimtebeslag te doen plaatsvinden.

In de huidige situatie zijn alle gebouwen volledig in gebruik ten behoeve van de manege. Er zijn nog enkele gebouwen voorzien binnen de resterende bouwvlakken. Dit ruimtebeslag is echter niet voldoende om door te kunnen groeien naar een internationaal hippisch centrum. Hiervoor worden de bebouwingsmogelijkheden binnen het bestaand bouwperceel uitgebreid. Het bestaande bouwvlak ter plaatse van het bebouwingscluster wordt uitgebreid en er worden 10 zogenaamde 'smart tiny houses' mogelijk gemaakt in het noordwestelijke gedeelte van het bouwperceel. Hierdoor kan de ontwikkeling gezien worden als een redelijke uitbreiding ten opzichte van de bestaande situatie.

Ten behoeve van het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit dient voorliggende toelichting een verantwoording te bevatten waaruit blijkt dat rekening is gehouden met de gevolgen van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling voor de in het plan begrepen gronden en de naaste omgeving, in het bijzonder wat betreft de bodemkwaliteit, waterhuishouding, archeologische en cultuurhistorische waarden, ecologische waarden, aardkundige waarden en landschappelijke waarden. Daarnaast dient, gelet op de bestaande en toekomstige functies in de omgeving en de effecten die de ontwikkeling op die functies heeft, de omvang van de ruimtelijke ontwikkeling te passen in de omgeving. De toetsing van de gevolgen van het initiatief op bovengenoemde aspecten is uitgebreid uiteengezet in hoofdstuk 4 van voorliggende toelichting.

Kwaliteitsverbetering van het landschap (art. 3.2 Vr):

Een bestemmingsplan buiten bestaand stedelijk gebied dient gepaard te gaan met een fysieke verbetering van het landschap. Daarnaast dient te worden aangetoond hoe deze fysieke verbetering ook financieel, juridisch en feitelijk wordt verzekerd. Een verbetering zoals hierboven beschreven kan o.a. bestaan uit een landschappelijke inpassing, behoud of herstel van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing of terreinen, wegnemen van verharding of het slopen van bebouwing. Deze vormen van kwaliteitsverbetering dienen dan ook te worden geborgd in het bestemmingsplan.

De gemeente Asten heeft op 28 april 2015 de 'Structuurvisie kwaliteitsverbetering van het landschap' vastgelegd. Hierin is het gemeentelijk beleid ten aanzien van ruimtelijke kwaliteitsverbetering

opgenomen. Voor een bedrijfsmatige ontwikkeling met een mogelijke impact op de omgeving geldt dat er sprake moet zijn van een goede landschappelijke inpassing met een investeringswaarde van €2,- per m² over de uitbreiding van het bouwvlak.

Het plangebied is ten tijde van het postzegelplan reeds volledig landschappelijk ingepast. Voor de uitbreiding van de bebouwingsmogelijkheden zal wel voorzien moeten worden in een bijdrage aan de kwaliteitsverbetering van het landschap. In dit geval wordt het bouwvlak ter plaatse van het bebouwingscluster uitgebreid met 535 m². Verder worden 10 smart tiny houses mogelijk gemaakt met elk een omvang van circa 30 m². Dit betekent dat er in totaal een bebouwingsuitbreiding van 835 m² mogelijk wordt gemaakt. De investeringswaarde van de kwaliteitsverbetering dient dus minimaal €1.670,- te bedragen.

De realisatie van de bestaande landschappelijke inpassing voorziet reeds in een zorgvuldige inpassing van het gehele manegeterrein. Een aanvullende landschappelijke inpassing zal daarom niet leiden tot een versterking van het landschap. Met de gemeente is overeengekomen om de gemeentelijke bijdrage voor de door initiatiefnemer gerealiseerde herinrichting van het hertenkamp aan de voorzijde van de manege met €1.670,- te korten. Dit betekent dat voor de nu beoogde ontwikkeling geen fysieke bijdrage nodig is.

De financiële bijdrage van initiatiefnemer voor de kwaliteitsverbetering van het landschap aan de gemeente wordt feitelijk en juridisch verzekerd door het afsluiten van een anterieure overeenkomst tussen de gemeente en initiatiefnemer. De beoogde ontwikkeling is derhalve in overeenstemming met artikel 3.2 van de Vr.

Gemengd landelijke gebied (art 7 Vr):

Met de beoogde ontwikkeling worden de bebouwingsmogelijkheden van manege Heijligers binnen het bestaande bouwperceel uitgebreid. Een manege betreft conform de Vr een niet-agrarische functie. Binnen het bouwperceel is reeds een verblijfsrecreatieve functie toegestaan. Hieruit kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van vestiging van, uitbreiding van of omschakeling naar een (nieuwe) functie.

In artikel 7.12 zijn afwijkende regels voor recreatieve bedrijven opgenomen. In lid 4 van dit artikel is bepaald dat voor een bestaand bedrijf de bepalingen uit artikel 7.10, derde lid (redelijke uitbreiding), overeenkomstig van toepassing zijn. Echter gaat het hier niet om een uitbreiding. De beoogde ontwikkelingen op de manege betreffen ontwikkelingen binnen het bestaand bestemmingsvlak 'Recreatie'. Onder 'uitbreiding' verstaat de Vr *'vergroting van een bestaand bouwperceel of bestaand bestemmingsvlak'*. Onder 'bouwperceel' wordt verstaan *'aaneengesloten (virtueel) vlak waarop functioneel bij elkaar behorende bebouwing en voorzieningen worden geconcentreerd, bestaande uit een bouwvlak, waarbinnen de gebouwen zijn toegelaten, met de direct daaraan grenzende gronden waar ook bouwwerken geen gebouwen zijnde en vergunningvrije bouwwerken zijn toegestaan'*. Kortom omvat het bouwperceel in dit geval het gehele bestemmingsvlak 'Recreatie'. Dit bestemmingsvlak wordt met de beoogde plannen niet uitgebreid, deze blijft in omvang ongewijzigd. Toetsing aan artikel 7.10, derde lid (redelijke uitbreiding) is derhalve niet van toepassing.

3.3 Gemeentelijk beleid

Het gemeentelijk beleid is vervat in de toekomstvisie De Avance, het Uitvoeringsprogramma Recreatie & Toerisme en het bestemmingsplan.

3.3.1 Toekomstvisie De Avance

In de toekomstvisie 'De Avance', aldus vastgesteld op 21 februari 2006, is voor de gemeente Asten een visie voor de komende 10 tot 15 jaar vastgelegd. In de toekomstvisie wordt integraal aandacht besteed aan de sociaal-maatschappelijke, economische en ruimtelijke pijlers voor de gemeente Asten. De ruimtelijke pijler dient eveneens als StructuurvisiePlus. Deze bestaat uit een Duurzaam Ruimtelijk Structuurbeeld (DRS) en een Ruimtelijk Model. Het DRS geeft inzicht in de kwaliteiten en geeft aan wat behouden, verbeterd en veranderd zou moeten worden. De te volgen strategieën zijn hierbij aangegeven. Het Ruimtelijke Model geeft de keuzes weer voor de middellange termijn.

Voor de recreatiegebieden, waar het plangebied ook in is gelegen, geldt dat recreatie en toerisme ontwikkelingsruimte krijgen indien de duurzame waarden van het landschap het toelaten. Uitbreiding is toegestaan indien het een kwalitatieve verbetering van het aanbod betreft en het bedrijfseconomisch noodzakelijk is. Over het algemeen geldt dat uitbreiding in eerste instantie binnen de bestaande ruimtelijke kaders van de voorziening zal moeten geschieden. Wanneer dit niet mogelijk blijkt, is uitbreiding van de voorziening naar buiten toe mogelijk.

De beoogde recreatieverblijven in de vorm van de 'smart tiny houses' zullen de reeds bestaande en/of voorziene voorzieningen van de manege complementeren. Er wordt direct ingespeeld op de vraag vanuit de bestaande clientèle van de manege. Ook voor wat betreft de uitbreiding van de losrijbak. Hiermee sluit het initiatief aan bij de ambitie van initiatiefnemer om uit te groeien tot een internationaal hippisch centrum. Om de beoogde ontwikkelingen mogelijk te maken is een uitbreiding van de bestaande bebouwingsmogelijkheden nodig. De ontwikkelingen vinden echter wel plaats binnen het reeds bestaande bouwperceel. Hiermee zullen onderliggende waarden niet onevenredig worden aangetast. Hier wordt in hoofdstuk 4 nader op toegelicht.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat het initiatief aansluit bij de toekomstvisie van de gemeente Asten.

3.3.2 Toekomstagenda Asten 2030

Met het opstellen van de Toekomstagenda Asten 2030 geeft de gemeente vorm aan een weerbare samenleving en een toekomstbestendige economie om de gemeente vitaal en aantrekkelijk te houden. Uiteenlopende trends en ontwikkelingen zorgen er immers voor dat de wereld van morgen er heel uit zal zien. Samen met betrokken inwoners is de toekomstagenda tot stand gekomen. In een half jaar is de gemeente samen met inwoners in zeven stappen tot deze toekomstagenda gekomen.

De toekomstagenda is geen plan in de traditionele zin van het woord, met een vastomlijnde route, een programma voor de uitvoering en een financieringsvoorstel. De toekomstagenda is enerzijds een uitnodiging aan de samenleving en anderzijds een kompas om koers te houden.

In de toekomstagenda zijn vier opgaven geformuleerd:

- Transformatie buitengebied;
- Vitale kernen;
- Centrumontwikkeling;
- Klimaatbestendig en energieneutraal Asten.

Deze vier opgaven zijn grensoverschrijdend, ze gaan over beleidsterreinen –zoals wonen, werken, mobiliteit- heen. Daardoor brengen de opgaven samenhang aan in het gemeentelijke beleid en het handelen. Ze gaan ook over kernen en gemeentegrenzen heen.

Ten aanzien van de ontwikkeling op de manege is de opgave 'transformatie buitengebied' van toepassing. De agrarische sector is belangrijk voor Asten. De opgave is om de sector te verduurzamen, meer in balans te brengen met natuur en landschap en de gezondheid van inwoners. Bij de ontwikkeling van het buitengebied is naast de landbouw ook plaats voor andere economische sectoren, zoals recreatie en toerisme, zorg en energieproductie. Asten streeft naar een maatschappelijke geaccepteerde en gewaardeerde agrofoodsector met toekomstperspectief binnen de kader van duurzaamheid, gezondheid en welzijn van mens en dier in een mooi en beleefbaar buitengebied.

Op de manege wordt de verblijfsrecreatieve functie uitgebreid. Hiermee wordt de recreatieve en toeristische sector in het buitengebied versterkt. Het initiatief sluit hiermee aan bij de toekomstagenda.

3.3.3 Uitvoeringsprogramma Recreatie & Toerisme

Het Uitvoeringsprogramma Recreatie en Toerisme 2007-2010 vormt de basis van het recreatieve beleid zoals dat is opgenomen in het vigerende bestemmingsplan Buitengebied Asten 2008. Het

bestemmingsplan bevat verschillende afwijkingsregels (onthefingen) om kleinschalige recreatie (bed & breakfast, minicamping) als nevenactiviteit bij agrarische bedrijven toe te staan. Ook is het voor agrarische bedrijven mogelijk om te schakelen naar een kleinschalig recreatiebedrijf (dag- en verblijfsrecreatie). In het zogenaamde recreatief ontwikkelingsgebied zijn ook mogelijkheden voor meer intensieve vormen van recreatie. Zo bevat het bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid voor omschakeling van agrarisch bedrijf naar een camping.

De gemeente wil het huidige recreatiebeleid voortzetten. Dit betekent dat ook nieuwe bestemmingsplannen ruimte moet blijven bieden aan nieuwe recreatieve ontwikkelingen. Hierbij zijn de meer grootschalige/intensieve vormen van recreatie voorbehouden aan het recreatief ontwikkelingsgebied. Dit betekent dat de bestaande regelingen in het bestemmingsplan grotendeels behouden zijn. Wel zijn op verzoek van de recreatieve sector de mogelijkheden voor permanente verhuuraccommodatie bij (mini)campings verruimd om zo tegemoet te komen aan de behoeften van de behoeften van de vergrijzende recreant.

Op plaatsen in het buitengebied waar het woon- en leefklimaat onder druk staat door (beleving van) overbelasting van geur en/of fijn stof zijn nieuwe recreatieve ontwikkelingen in beginsel uitgesloten, tenzij de ontwikkeling bijdraagt aan het oplossen van de overbelasting. Horeca wordt bij alle zelfstandige recreatiebedrijven in het buitengebied toegestaan, mits deze (ruimtelijk) ondergeschikt is aan de hoofdbestemming.

Ten slotte zijn de mogelijkheden voor horeca bij recreatiebedrijven in het recreatief ontwikkelingsgebied verruimd. Voor deze bedrijven wordt naast ondersteunende horeca (uitsluitend voor eigen gasten) ook routegebonden horeca (ten behoeve van passanten) toegestaan. In aanvulling hierop kent dit bestemmingsplan ook een afwijkingsbevoegdheid voor het toestaan van bedrijfsactiviteiten bij recreatiebedrijven, zoals bedrijfspresentaties, productpresentaties en bijeenkomsten voor bedrijfsrelaties.

Ten opzichte van de bestaande situatie wordt de verblijfsrecreatieve functie van de manege uitgebreid. Vanwege de ligging van het plangebied in het recreatief ontwikkelingsgebied is dit passend binnen het recreatief en toeristisch beleid van de gemeente Asten. Economisch toekomstbeeld is hier namelijk dat toeristisch-recreatieve mogelijkheden zoveel mogelijk benut worden door onder ander uitbreiding en verbreding van het toeristisch-recreatief aanbod. Met het initiatief wordt direct ingespeeld op de vraag vanuit de markt. De 'smart tiny houses' hebben een fraaie uitstraling en zullen zorgvuldig landschappelijk worden ingepast, zodat ze goed opgaan in de omgeving. Hiermee draagt het initiatief bij aan de gebiedsdoelstelling.

3.3.4 Bestemmingsplan

Zoals reeds in de inleiding van voorliggende toelichting is beschreven is het vigerend planologisch regime ter plaatse vervat in het bestemmingsplan 'Buitengebied Asten', aldus vastgesteld op 18 april 2017. In de regels van het bestemmingsplan zijn geen afwijkings- en/of wijzigingsbevoegdheden opgenomen, waarmee de gewenste ontwikkelingen mogelijk gemaakt kunnen worden. Op 13 juni 2018 heeft het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Asten aangegeven in principe wel medewerking te willen verlenen aan het initiatief. Derhalve loopt deze ruimtelijke onderbouwing mee in de vaststellingsprocedure van het nieuwe verzamelplan voor het buitengebied van de gemeente Asten.

4. Milieuhygiënische en planologische aspecten

Op grond van het bepaalde in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is het verplicht om inzicht te bieden in de relevante milieuhygiënische en planologische aspecten. In dit hoofdstuk worden deze aspecten beschreven.

4.1 Milieueffectrapportage en vormvrije m.e.r.-beoordeling

Per 7 juli 2017 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Deze wijziging geldt voor alle aanvragen na 16 mei 2017, omdat er een directe werking van het Europese recht geldt. Een milieueffectrapportage (MER), en de bijbehorende procedure (m.e.r.), is een hulpmiddel om de belangen van het milieu volwaardig te betrekken bij de besluitvorming omtrent plannen en projecten. Het gaat hierbij wel enkel om plannen en projecten die kunnen leiden tot initiatieven waarmee het milieu mogelijk nadelig kan worden beïnvloed. Als uitgangspunt geldt voor plannen, waaronder partiële herzieningen, onderstaande criteria om te beoordelen of een MER noodzakelijk is:

- Plannen waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000 gebieden;
- Plannen die kaderstellend zijn voor toekomstige m.e.r.- (beoordelings)plichtige besluiten.

Ten aanzien van het eerste criterium inzake een mogelijke MER-plicht, geldt dat er in de beoogde situatie geen sprake is van een plan waarvoor een passende beoordeling nodig is in verband met een mogelijk significant negatief effect op Natura 2000-gebieden, hier wordt verder op in gegaan in paragraaf 4.3.2 van deze toelichting.

Een plan is kaderstellend voor een toekomstig m.e.r.- (beoordelings)plichtig besluit indien er sprake is van een overschrijding van de grenswaarden uit de C- of D-lijst van het Besluit m.e.r. De enige categorieën die mogelijk van toepassing zouden zijn op het beoogde initiatief betreft D10, ten aanzien van de aanleg, wijziging of uitbreiding van permanente kampeer- en caravanterreinen. Echter dienen in dat geval de activiteiten betrekking te hebben op 250.000 bezoekers of meer per jaar, een oppervlakte van 25 hectare of meer of een oppervlakte van 10 hectare of meer in een gevoelig gebied. Hiervan is met de oprichting van slechts 10 logiesverblijven voor tijdelijk gebruik geen sprake. Het bedrijf is derhalve niet m.e.r.-(beoordelings)plichtig.

Onder de grenzen uit de C- en D-lijst van het Besluit m.e.r. geldt sinds 7 juli 2017 echter tevens een m.e.r.-beoordelingsplicht. Dit houdt in dat er bekeken moet worden of er bij het initiatief sprake is van dusdanig bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld. Hierbij wordt gekeken naar de selectiecriteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn (2011/92/EU), welke o.a. de omvang van het project, de cumulatie met andere projecten en het gebruik van natuurlijke hulpbronnen betreffen. Vanwege het feit dat er binnen de inrichting de verblijfsrecreatieve functie wordt uitgebreid, dient te worden bekeken of er bij het initiatief sprake is van bijzondere omstandigheden of milieueffecten dat er toch een MER moet worden opgesteld.

Het besluit op een m.e.r.-beoordeling kan worden beschouwd als een voorbereidingsbesluit als bedoeld in artikel 6.3 van de Algemene wet bestuursrecht. Dit artikel stelt dat een beslissing inzake een procedure ter voorbereiding op een besluit niet vatbaar is voor bezwaar en beroep, tenzij deze beslissing de belanghebbenden los van het voor te bereiden besluit rechtstreeks in zijn belang treft.

Artikel 7.17, tweede en vierde lid, van de Wet milieubeheer geven aan op basis van welke informatie het bevoegd gezag, in dit geval het College van Burgemeester en Wethouders, een besluit moet nemen. Middels deze toelichting op het bestemmingsplan heeft tevens een m.e.r.-beoordeling plaatsgevonden, waarbij alle relevante planologische en milieuhygiënische aspecten zijn getoetst en akkoord bevonden. Deze toelichting kan dan ook tevens worden beschouwd als m.e.r.-beoordelingsnotitie.

Analoog aan artikel 7.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer dient een besluit op een m.e.r.-beoordeling genomen te worden in het stadium voorafgaand aan de inzagetermijn van het

ontwerpbesluit. Dit maakt het mogelijk dat het College in één vergadering besluit over de m.e.r.-beoordeling en om het ontwerpbestemmingsplan ter inzage te leggen. Beide zaken liggen dan tegelijk ter inzage. Tegen het m.e.r.-beoordelingsbesluit staat geen bezwaar en/of beroep open, maar indirect kan er via een zienswijze op het ontwerpbestemmingsplan wel op gereageerd worden.

Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat er geen sprake is van een verplichting tot het opstellen van een MER en het doorlopen van de bijbehorende procedure. Het College wordt verzocht om bij het nemen van een besluit op het ontwerpbestemmingsplan tevens een besluit te nemen op de m.e.r.-beoordeling.

4.2 Waterhuishouding

Per 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding. In het kader van de watertoets dient de gemeente voorafgaand aan de procedure het voornemen van de ruimtelijke ingreep aan het waterschap te verzenden. De gemeente en het waterschap kunnen afspraken maken over de wijze waarop het aspect water in het ruimtelijk plan is opgenomen. In deze waterparagraaf komen de volgende onderdelen aan bod:

- Beschrijving waterrelevant beleid;
- Bestaande waterhuishoudkundige situatie;
- Beoogde waterhuishoudkundige situatie.

4.2.1 Waterrelevant beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) is vanaf 22 december 2000 van kracht. De KRW heeft als doel om te komen tot schone, ecologisch gezonde stroomgebieden, waarin water op een duurzame manier wordt gebruikt. Om dit doel te bereiken is een systematiek opgesteld die alle Europese lidstaten in de nationale wetgeving moeten implementeren en uitvoeren. De Nederlandse regering heeft invulling aan de KRW gegeven middels de Waterwet, die in werking is getreden op 22 december 2009. De Waterwet regelt het beheer van het oppervlakte- en grondwater en verbetert ook de samenhang tussen het waterbeleid en ruimtelijke ordening. De visies met betrekking tot het waterbeleid worden door de verschillende bestuurslagen in diverse plannen beschreven.

Het beleid van de provincie Noord-Brabant richt zich op het bereiken en in stand houden van watersystemen die ruimte bieden aan een gezond leefmilieu voor mens, dier en plant. Daarbij zijn economische en ecologische ontwikkelingen met elkaar in evenwicht en is het hebben en houden van een veilige en bewoonbare provincie een randvoorwaarde. Dit beleid is vertaald in de Structuurvisie 2010 en de Verordening ruimte Noord-Brabant. In de structuurvisie komen over het onderwerp water de volgende aspecten aan bod:

- Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem;
- Een betere waterveiligheid door preventie;
- Koppeling van waterberging en droogtebestrijding.

Zoals reeds uiteen is gezet in paragraaf 3.2.2 zijn er binnen de themakaar 'water' van de Vr geen aanduidingen gelegen op het plangebied. Er zijn derhalve geen voorwaarden waar in het kader van de Vr aan getoetst moet worden.

De watertoets en de wijze waarop de provincie daar mee omgaat is beschreven in het Provinciaal Milieu en Waterplan (PMWP). Provinciale Staten hebben op 18 december 2015 het Provinciaal Milieu- en Waterplan 2016 – 2021 'Samen naar een duurzaam gezonde en veilige leefomgeving in Brabant vastgesteld (PMWP). Hiermee zijn twee aparte provinciale plannen samengevoegd, te weten het voormalige 'PWP 2010-2015' en het 'Provinciale Milieuplan 2012-2015'. Het doel van dit plan is het creëren van een gezonde leefomgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Het aspect water maakt hier onderdeel van uit. Kort gezegd gaat het PMWP voor:

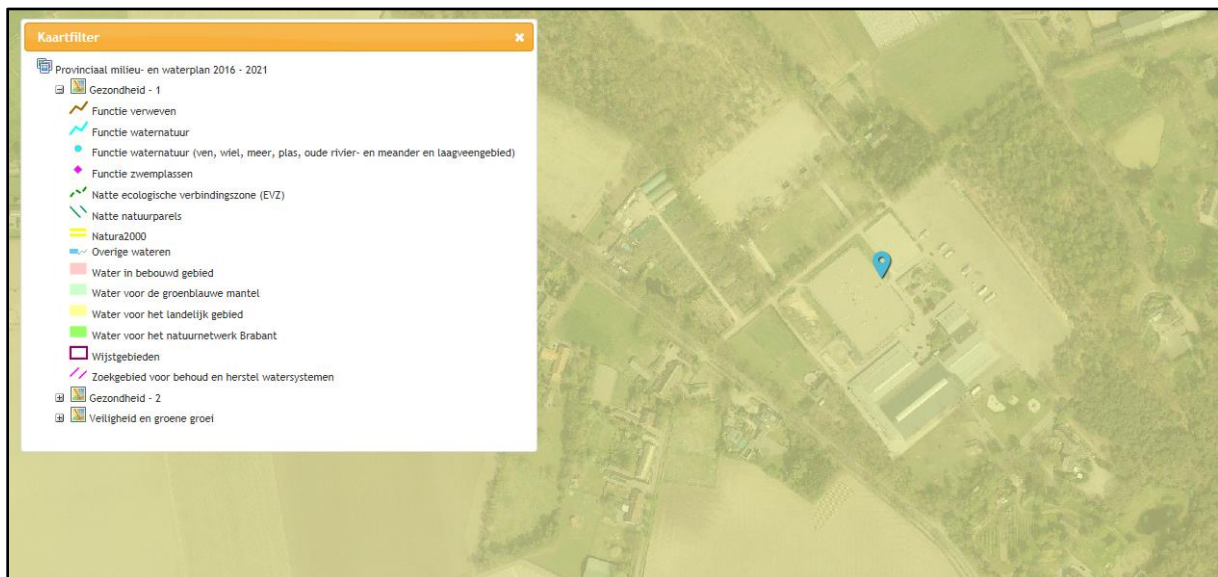
- voldoende water voor mens, plan en dier;
- schone en gezonde leefomgeving (bodem, water en lucht);

- bescherming van Brabant tegen overstromingen en externe risico's;
- verduurzaming van de grondstoffen-, energie- en voedselvoorziening.

Gemeenten en waterschappen dienen hun waterbeleid te baseren op de uitgangspunten die de provincie in hun PMWP stelt. De PMWP is enkel voor de provincie Noord-Brabant zelf bindend. Zoals weergegeven is in Afbeelding 8 heeft het plangebied in het PMWP de waterhuishoudkundige functie 'Water voor het gemengd landelijk gebied' toegekend gekregen. Deze aanduiding komt overeen met de aanduiding '[gemengd landelijk gebied]' uit de Structuurvisie ruimtelijke ordening en Verordening ruimte Noord-Brabant. Het waterbeheer richt zich op een goede waterhuishouding voor een duurzame en concurrerende landbouw. Randvoorwaarden zijn de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water en afstemming met de maatregelen voor de Natura 2000-gebieden en de Natte natuurplekels. Voor het overige geldt geen specifiek beschermingsbeleid

Op de kaart 2 en 3 behorende bij de PMWP heeft de locatie geen aanduiding gekregen. Gezien vanuit het beleidskader van de PMWP is dus geen specifiek beschermingsregime van toepassing binnen het plangebied. Gezien hetgeen hierboven beschreven dat er geen aanduiding opgenomen is op de kaarten 2 en 3 en dat op kaart 1 geen specifiek beschermingsbeleid geldt, past het initiatief binnen het beleidskader van de PMWP.

Afbeelding 8: Uitsnede kaart 'Gezondheid - 1' PMWP

Waterschap Aa en Maas is de beheerder van zowel de kwantiteit als de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater in de omgeving van het plangebied. Het waterbeheer is gericht op het duurzaam behouden van het watersysteem, waarbij uitgegaan wordt van een watersysteembenadering. In het waterbeheerplan 'Werken met water voor nu en later' beschrijft Waterschap Aa en Maas de hoofdlijnen van haar beleid. Het huidige waterbeheerplan beschrijft de plannen voor de periode 2016 – 2021. De missie van het waterschap is "Het ontwikkelen, behouden en in stand houden van gezonde, robuuste en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant in het gebied, waarbij de veiligheid is gewaarborgd en met oog voor economische aspecten".

Keur

Voor waterhuishoudkundige ingrepen ter plaatse van de planlocatie is de Keur van toepassing. De Keur is een waterschapsverordening die gebods- en verbodsbepalingen bevat met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer. Op grond van de Keur is het onder andere verboden om handelingen te verrichten waardoor het onderhoud, aanvoer, afvoer en/of berging van water kan worden belemmerd, zonder een ontheffing van het waterschap. De planlocatie is niet aangeduid als gelegen in een keurbeschermingsgebied of attentiegebied.

Watertoets

Bij ruimtelijke plannen hanteert het waterschap de watertoets. De toets is verplicht voor ruimtelijke plannen waarin 'waterbelangen' spelen. In deze waterparagraaf wordt beschreven hoe wordt omgegaan met de waterhuishouding ter plaatse. Het waterschap hanteert bij de watertoets de volgende uitgangspunten:

1. Voorkomen van vervuiling: Het waterschap streeft ernaar om verontreiniging zoveel mogelijk te voorkomen
2. Wateroverlastvrij bestemming: Bij de locatiekeuze voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient gezocht te worden naar een plek die hoog en droog genoeg is. Mocht dit niet mogelijk of wenselijk zijn, dan zal compensatie plaats moeten vinden.
3. Hydrologisch neutraal Ontwikkeling (HNO): Het waterschap hanteert het principe hydrologisch neutraal ontwikkelen. De nieuwe watersituatie moet minimaal gelijk blijven aan de uitgangssituatie. Hierbij mag de grondwaterstand niet verlaagd worden. Bij transformatie van landelijk naar bebouwd gebied mag de oorspronkelijke landelijke afvoer niet overschrijden. Het waterpeil moet aansluiten bij de optimale grondwaterstanden.
4. Vuil water en hemelwater scheiden: Vuil water hoort thuis in het riool. Schoon hemelwater dient afgevoerd te worden naar de bodem of watergang. Soms is dit door ruimtegrebrek niet mogelijk. Bij bebouwd gebied wordt een compromis geaccepteerd zoals het gescheiden aanbieden van waterstromen aan het reeds aanwezige gemengde rioolstelsel. Het waterschap gaat niet akkoord met de aanleiding van nieuwe gemengde rioolstelsels.
5. Hergebruik > infiltratie > buffering > afvoer: Bij de afvoer van schoon hemelwater dienen de stappen hergebruik, infiltratie, buffering, afvoer gehanteerd te worden. Hergebruik van regenwater is interessant bij grootschalige voorzieningen als scholen en kantoorgebouwen. Het verzamelde regenwater kan daarbij dienen voor de spoeling van de toiletten, voor de tuin of voor wasmachines.

Bij kleinere percelen is infiltratie in de bodem de beste oplossing. Dit kan bijvoorbeeld via de natuurlijke weg bij heel grof zand en een lage grondwaterstand, via kiezels of een infiltratiesysteem. Als dit geen optie is, kan gekozen worden voor de buffering van het water in een waterberging, om overstrooming tijdens zware regenval te vermijden. Een laatste mogelijkheid is het vertraagd afvoeren van een neerslagpiek naar een leggerwatergang.

6. Waterschapsbelangen: De volgende waterschapsbelangen kunnen bij een bouwproject spelen.
 - Ruimteclaims voor waterberging;
 - Ruimteclaims voor de aanleg van natte ecologische verbindingzones en beekherstel;
 - Aanwezigheid en ligging watersysteem;
 - Aanwezigheid en ligging waterkeringen;
 - Aanwezigheid en ligging van infrastructuur en ruimteclaims t.b.v. de afvalwaterketen in beheer bij het waterschap.

Indien één van deze belangen spelen bij een ruimtelijke ontwikkeling dient dat in de waterparagraaf beschreven te worden.

7. Meervoudig watergebruik: Gebruiksfuncties kunnen worden gecombineerd. Een wadi kan bijvoorbeeld bovengronds ook worden ingericht en beheerd als speelterrein voor kinderen.
8. Water als kans: Bouwkundigen zien water soms als een probleem. Water kan echter ook een meerwaarde geven aan een plan. Er kan juist gebruik worden gemaakt van de belevingswaarde van water. Veel mensen waarderen immers een mooie waterpartij met bijbehorend groen.

Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) 2018-2020

De gemeente Asten streeft naar een duurzame toekomst en het anticiperen op klimaatverandering. De gemeente wil het risico op wateroverlast tot een minimum beperken en verdroging en hittestress tegengaan.

Particulieren zijn in principe zelf verantwoordelijk voor de inzameling en verwerking van hemelwater vanaf hun eigen perceel. Bij nieuwbouw én bij herbouw dient een waterbergingsvoorziening gerealiseerd te worden met een inhoud van 60mm/m² verhard oppervlak. Het uitgangspunt is dat de waterbergingsvoorziening binnen het perceel/plangebied wordt gerealiseerd. De voorziening moet aan de volgende eisen voldoen:

- Controleerbaar op werking (dus zichtbaar of toegankelijk).
- Mogelijkheid tot reinigen, inspectie en onderhoud.
- De afvoer uit een voorziening mag maximaal 2 l/s/ha zijn (conform beleid van het waterschap).
- De voorziening moet binnen 5 dagen leeggelopen zijn (bij maximaal 2 mm neerslag per etmaal).
- De bodem van de voorziening ligt boven de gemiddelde hoogste grondwaterstand (GHG).
- De verwerking van het hemelwater moet altijd zodanig ontworpen worden dat het bijdraagt aan het verminderen van piekafvoeren en niet leidt tot wateroverlast.
- De aanwezigheid van een overloopvoorziening voor de afvoer van water bij hevige buien als de voorziening vol is, bij voorkeur bovengronds.

4.2.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie

In de bestaande waterhuishoudkundige situatie wordt het bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard geloosd op het gemeentelijk drukriool. Dit bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard komt van de horecagedeelten, toiletruimten en de bedrijfswoningen. Het bedrijfsafvalwater afkomstig van de stallen (uitspuiten stallen), wasplaatsen en mestopslag wordt opgevangen in een opvangput. De opvangput wordt ten alle tijden tijdig geleegd door een erkend bedrijf.

De rijbakken (binnen en buiten) zijn voorzien van eb- en vloedbodems. Hemelwater dat op de buitenrijbak neerkomt wordt middels het drainagesysteem afgevoerd naar een opvangput. Bij de binnenrijbakken gebeurt dit alleen bij een calamiteit. Dit water is schoon en wordt via de opvangput afgevoerd naar een retentievoorziening. Ten noordoosten op het manageterrein ligt een ruimte retentiesloot met een omvang van 150 m³ waarin het schoon hemelwater wordt opgevangen.

Het hemelwater afkomstig van de nieuwste rijhal wordt tevens opgevangen in een retentievoorziening. Ten noordoosten van het manageterrein, naast de parkeerplaatsen, is een ruime waterberging van 154 m³ aanwezig waar het schoon hemelwater wordt opgevangen.

Het hemelwater afkomstig van de oudere manegegebouwen wordt afgevoerd naar omliggende perceelsloten. Op het bedrijf vinden geen bijzondere activiteiten plaats die ertoe kunnen leiden dat er stoffen in aanraking kunnen komen met het hemelwater. Het niet-verontreinigde hemelwater kan dus zonder problemen worden geloosd op de omliggende perceelsloten.

4.2.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie

Zoals aangegeven is waterschap Aa en Maas de beheerder van de kwaliteit en kwantiteit van het grond- en oppervlaktewater binnen het plangebied. Op basis van de Keur van het waterschap hoeft geen waterbergingsvoorziening aangelegd te worden. Wel dient aangegeven te worden hoe invulling wordt gegeven aan de uitgangspunten van de watertoets. Op basis van het gemeentelijk beleid dient er wel een waterbergingsvoorziening aangelegd te worden.

De beoogde ontwikkeling betreft de uitbreiding van de rijhal met 535 m² en de bouw van 10 recreatieve verblijfseenheden met ieder een oppervlakte van 30 m² (totaal dus 300 m²). De totale toename van het verharde oppervlakte van de beoogde ontwikkelingen samen bedraagt 835 m².

Voor de berekening van de benodigde waterberingsvoorziening is de volgende rekenregel van toepassing:

$$\text{Benodigde compensatie (in m}^3\text{)} = \text{toename verhard oppervlak (m}^2\text{)} \times \text{'gevoeligheidsfactor'} \times 0,06 \text{ (m)}$$

De gemeente Asten hanteert voor de gehele gemeente de gevoeligheidsfactor 1. Voor de recreatieve verblijfseenheden en de uitbreiding van de rijhal wordt een aparte berekening gemaakt. Vanwege de ligging zal het hemelwater afkomstig hiervan op verschillende plekken opgevangen worden op het manageterrein.

Uitbreiding rijhal:

$$535 \text{ m}^2 \times 1 \times 0,06 = 32,1 \text{ m}^3 \text{ waterbergingsvoorziening.}$$

Recreatieve verblijfseenheden:

$300 \text{ m}^2 \times 1 \times 0,06 = 18 \text{ m}^3$ waterbergingsvoorziening.

Met de bouw van de nieuwe rijhal (2014) heeft een toename plaatsgevonden van het verharde oppervlakte met 1.050 m^2 . Met de rekenregel is hiervoor een waterberging noodzakelijk van 63 m^3 ($1.050 \text{ m}^2 \times 1 \times 0,06 = 63 \text{ m}^3$). Destijds is ten behoeve van de nieuwe rijhal een retentiesloot aangelegd met een ruime dimensionering, namelijk 154 m^3 . Het hemelwater afkomstig van de uitbreiding van de rijhal kan derhalve gemakkelijk op deze bestaande retentievoorziening geloosd worden.

Ten noordwesten is op dit moment een retentievoorziening aanwezig met een omvang van 150 m^3 . Dit is vlakbij de beoogde recreatieve eenheden. Deze retentievoorziening fungeert als overstort voor overtollig hemelwater afkomstig van de eb- en vloedbodems van de rijbakken. Het overtollige hemelwater op de buitenrijbak wordt in eerste instantie opgevangen in een opvangput. Dit water wordt bij droogte gebruikt om de rijbakken, tevens de binnenrijbakken, te bevochtigen. Hiermee wordt het hemelwater dus hergebruikt. Alleen als de opvangput vol zit wordt het overtollige water geloosd op de retentievoorziening. Omdat dit slechts in zeer uitzonderlijke gevallen gebeurt en deze retentievoorziening ruim gedimensioneerd is, kunnen de beoogde recreatieve verblijfseenheden ook op deze bestaande retentievoorziening aangesloten worden.

Voor wat betreft het huishoudelijk afval water worden de verblijfseenheden aangesloten op het gemeentelijk drukriool. Met de aanleg zal bekeken moeten worden of de bestaande pompput voldoende capaciteit heeft om dit te verwerken. Er kan tevens voor gekozen worden om de verblijfseenheden aan te sluiten op de pompput nabij Reeweg 7.

4.3 Natuur

Voorafgaand aan de gewenste wijziging dient onderzocht te worden of er sprake is van een aantasting van wettelijk beschermde natuurwaarden op basis van de groene wet- en regelgeving. Onderstaand zijn de diverse aspecten ten aanzien van natuurwaarden beschreven.

4.3.1 Natuurnetwerk Nederland (NNN)

In de twintigste eeuw is veel Nederlandse natuur verdwenen. De overgebleven gebieden zijn vaak klein en liggen veelal ver uit elkaar. Hierdoor hebben bepaalde organismen moeite om gebieden te bereiken en zich er te handhaven, waardoor de diversiteit van planten, dieren en micro-organismen (de biodiversiteit) ook sterk achteruit gaat. Om de biodiversiteit te behouden en te versterken is het Natuurnetwerk Nederland opgericht.

De Natuurnetwerk Nederland is een netwerk van natuurgebieden en verbindingzones. Het Natuurnetwerk Nederland (NNN) is in de eerste plaats belangrijk als netwerk van leefgebieden voor veel planten en dieren. In het NNN liggen:

- Bestaande natuurgebieden, waaronder de 20 Nationale Parken;
- Gebieden waar nieuwe natuur aangelegd wordt;
- Landbouwgebieden, beheerd volgens agrarisch natuurbeheer;
- Ruim 6 miljoen hectare grote wateren: meren, rivieren, de kustzone van Noordzee en de Waddenzee;
- Alle Natura 2000-gebieden.

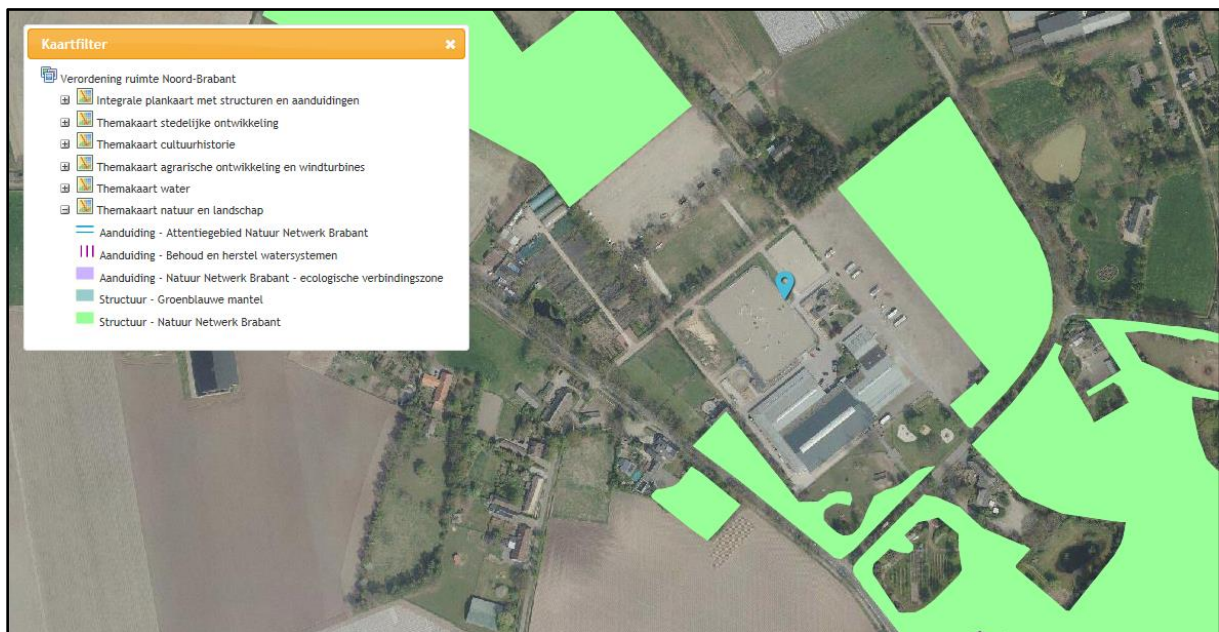
Het Rijk heeft het algemene NNN-beleid in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) vastgelegd. Op grond van artikel 2.10.2 van het Barro moeten provincies bij provinciale verordening de NNN-gebieden aanwijzen en nauwkeurig begrenzen. Op grond van artikel 2.10.3 Barro moeten zij ook de wezenlijke kenmerken en waarden van die gebieden vastleggen. Daarnaast wijzen de provincies de natuurdoelen in de NNN aan. Elk NNN-gebied heeft een zogenaamd natuurdoel. Een natuurdoel beschrijft een bepaalde natuurkwaliteit en wordt gebruikt als een toetsbare doelstelling voor een natuurgebied.

Natuur Netwerk Brabant (NNB)

Vanaf 2014 zijn de provincies verantwoordelijke voor de begrenzing en de ontwikkeling van het NNN. De provincie Noord-Brabant heeft in zijn Verordening de gebieden opgenomen als Natuur Netwerk Brabant. Men wil in 2027 alle gaten in het netwerk hebben gedicht met nieuwe natuur. Ongeveer 90% van het Natuur Netwerk Brabant wordt gevormd door bestaande natuurgebieden. Tussen deze gebieden is men voornemens om verbindingen te leggen in de vorm van Ecologische verbindingzones. Door deze verbindingen tussen natuurgebieden kunnen dieren van het ene gebied naar het andere foerageren.

De concrete ambities van de provincie Noord-Brabant staan in het Natuurbeheerplan Noord-Brabant 2016. De begrenzing van het netwerk is daarnaast ook opgenomen in de Verordening ruimte. Het NNB kent geen specifiek beschermingsregime, anders dan via het ruimtelijke spoor. Op de locaties waar de beoogde ontwikkelingen plaats vinden is geen NNB aanwezig, zie Afbeelding 9. Daarbij wordt het plangebied voorzien van aanvullende landschappelijke inpassing. De beoogde ontwikkelingen hebben derhalve geen negatieve invloed op de concrete ambities uit het Natuurbeheerplan 2016.

Afbeelding 9: Uitsnede themakaart 'Natuur en Landschap' Vr

4.3.2 Wet natuurbescherming

De Wet natuurbescherming vervangt vanaf 1 januari 2017 drie wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en Faunawet. Doel van de Wet natuurbescherming is driedelig:

1. bescherming van de biodiversiteit in Nederland;
2. decentralisatie van verantwoordelijkheden;
3. vereenvoudiging van regels.

In deze paragraaf wordt getoetst of de ontwikkeling invloed heeft op de beschermde gebieden en soorten die zijn opgenomen in de Wet natuurbescherming

Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is beperkt tot de Natura 2000-gebieden en eventueel buiten het Natuur Netwerk gelegen bijzondere provinciale natuurgebieden. De bescherming van het Natuur Netwerk Nederland is reeds beschermd in het Barro en provinciale verordening. In Nederland zijn 164 Natura 2000-gebieden aangewezen. Voorbeelden van de Natura 2000-gebieden zijn Kempenland-West, Kampina en Oisterwijkse Vennen en Regte Heide en Riels laag. De provincie Noord-Brabant heeft geen bijzondere provinciale natuurgebieden vastgesteld.

Per Natura 2000-gebied zijn instandhoudingsdoelstellingen (voor soorten en vegetatietypen) opgesteld. Iedereen die vermoedt of kan weten dat zijn handelen of nalaten, gelet op de instandhoudingsdoelen, nadelige gevolgen voor een Natura 2000-gebied kan hebben, is verplicht deze handelingen achterwege te laten of te beperken. Het bevoegd gezag kan schadelijke activiteiten beperken en eisen dat een vergunning i.h.k.v. Wet Natuurbescherming (Wnb) wordt aangevraagd. Regulier beheer en bestaand gebruik zijn (of worden) opgenomen in Natura 2000-beheerplannen. Na vaststelling van de beheerplannen hoeft daarvoor geen vergunning aangevraagd te worden.

Het dichtstbij gelegen Natura 2000-gebied betreft de Strabrechtse Heide & Beuven wat is gelegen op een afstand van circa 4,7 kilometer van het plangebied. Het bedrijf is reeds in het bezit van een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming (kenmerk C2142771). Ten opzichte van deze vergunning vindt er geen toename in het aantal dieren plaats. Gezien de aard van het initiatief en de afstand tot de dichtstbijzijnde beschermde natuurgebieden zijn negatieve effecten niet te verwachten.

Bescherming van soorten

De soortenbeschermende werking is rechtstreeks opgenomen in de Wnb. In hoofdstuk 3 van de Wnb zijn de beschermingsregimes in drie aparte paragrafen neergelegd. Per beschermingsregime is bepaald welke verboden er gelden en onder welke voorwaarden ontheffing of vrijstelling kan worden verleend door het bevoegd gezag. Hieronder zijn de drie beschermingsregimes weergegeven:

1. Beschermingsregime soorten Vogelrichtlijn; Dit zijn alle van nature in Nederland in het wild levende vogels (zoals bedoeld in artikel 1 van de Vogelrichtlijn).
2. Beschermingsregime soorten Habitatrichtlijn; Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage IV van de Habitatrichtlijn, Bijlage I en II van het Verdrag van Bern en Bijlage II van het Verdrag van Bonn. In de bijlagen van de Verdragen van Bern en Bonn worden ook vogels genoemd.
3. Beschermingsregime andere soorten. Dit zijn soorten die genoemd zijn in Bijlage onderdeel A en B van de Wet natuurbescherming. Het gaat hier om de bescherming van zoogdieren, amfibieën, reptielen, vissen, dagvlinders, libellen, kevers en vaatplanten voorkomend in Nederland.

In Nederland komen ongeveer 30.000 soorten dieren en planten voor. De Wnb regelt de bescherming van circa 300 in het wild voorkomende soorten inheemse planten en dieren.

In de Wnb is onder meer bepaald dat beschermde diersoorten niet gedood, gevangen of verontrust mogen worden en plantensoorten niet geplukt, uitgestoken of verzameld mogen worden. Bovendien dient iedereen voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende dieren en planten. Daarnaast is het niet toegestaan om hun directe leefomgeving, waaronder nesten en holen, te beschadigen, te vernielen of te verstoren.

Bij het beoordelen van de in het plangebied voorkomende beschermde soorten gaat het primair om soorten die door de ingreep direct beïnvloed worden, doordat:

- Zij fysiek aangetast worden (doden/verwonden van dieren, verwijderen van planten);
- Zij verstoord worden (toename van geluid of licht);
- Hun vaste verblijfplaatsen c.q. groeiplaatsen aangetast of verstoord worden.

Gelet op de aard van het initiatief aan de Reeweg 3 te Asten dient met name bepaald te worden of ter plaatse van de nieuw te realiseren bebouwing beschermde natuurwaarden voor komen, die verstoord zouden kunnen worden. Verboden handelingen dienen te worden voorkomen en handelingen mogen niet leiden tot aantasting van de gunstige staat van instandhouding. Het (onopzettelijk) doden, verwonden of verontrusten van deze soorten dient zo veel mogelijk voorkomen te worden.

Het plangebied is ten behoeve van het postzegelplan volledig onderzocht op de mogelijke aanwezigheid van beschermde flora- en fauna. Hierin is vastgesteld dat er binnen het plangebied geen beschermde plantensoorten voorkomen. De bekende waarnemingen van vleermuizen in de omgeving betreffen allen gebouwbewonende vleermuizen. Binnen het plangebied zijn voor deze soorten geen geschikte verblijfplaatsen aangetroffen. Voor fouragerende en migrerende vleermuizen geldt dat er met het initiatief geen verblijfplaatsen of leefgebied wordt verstoord. Het plangebied kan

deel uit maken van het broedgebied van bosvogels. Voor het plangebied en omgeving geldt dat rekening gehouden dient te worden met bescherming van (in gebruik zijnde) nesten tijdens de broedperiode. Uit de samengestelde gegevensset is de Alpenwatersalamander bekend van buiten het plangebied. Binnen het plangebied zou deze mogelijk voor kunnen komen in de poel, die aanwezig is binnen het plangebied. Voor overige diergroepen (beschermde soorten reptielen, vlinders of vissen) vormt het plangebied geen geschikt leefgebied en/of er zijn geen waarnemingen bekend over het voorkomen van deze beschermde soorten. Naar verwachting komen in het plangebied algemeen voorkomende soorten zoogdieren voor (soorten genoemd in tabel 1). Voor deze soorten is bij ruimtelijke ontwikkelingen geen ontheffingsaanvraag noodzakelijk.

Deze conclusies zijn nog steeds van toepassing op het plangebied. De locaties waar de bebouwingsmogelijkheden worden verruimd worden intensief gebruikt ten behoeve van de manege. De aanwezigheid van beschermde plantensoorten is derhalve niet te verwachten. Er bevinden zich in het plangebied geen geschikte verblijfplaatsen voor gebouwbewonende vleermuizen. De aanwezige bebouwing bevat namelijk geen tussenruimten, boeiborden, ruimten onder gevelplaten of ander holten en nissen die door vleermuizen gebruikt kunnen worden. Voor de gebruiksfunctie als foerageergebied voor vleermuizen blijft de locatie in stand. Vleermuizen zijn cultuurvolgers en maken vaak gebruik van lijnvormige groen- en bebouwingsstructuren en straatverlichting. Gezien de kleinschalige aanpassingen binnen het plangebied vindt er geen aantasting van de lijnvormige bebouwingsstructuren in de omgeving plaats. Er zal rekening gehouden worden met de bescherming van (in gebruik zijnde) nesten tijdens de broedperiode. De poel is inmiddels niet meer aanwezig binnen het plangebied, waardoor de aanwezigheid van amfibieën op het perceel niet te verwachten is.

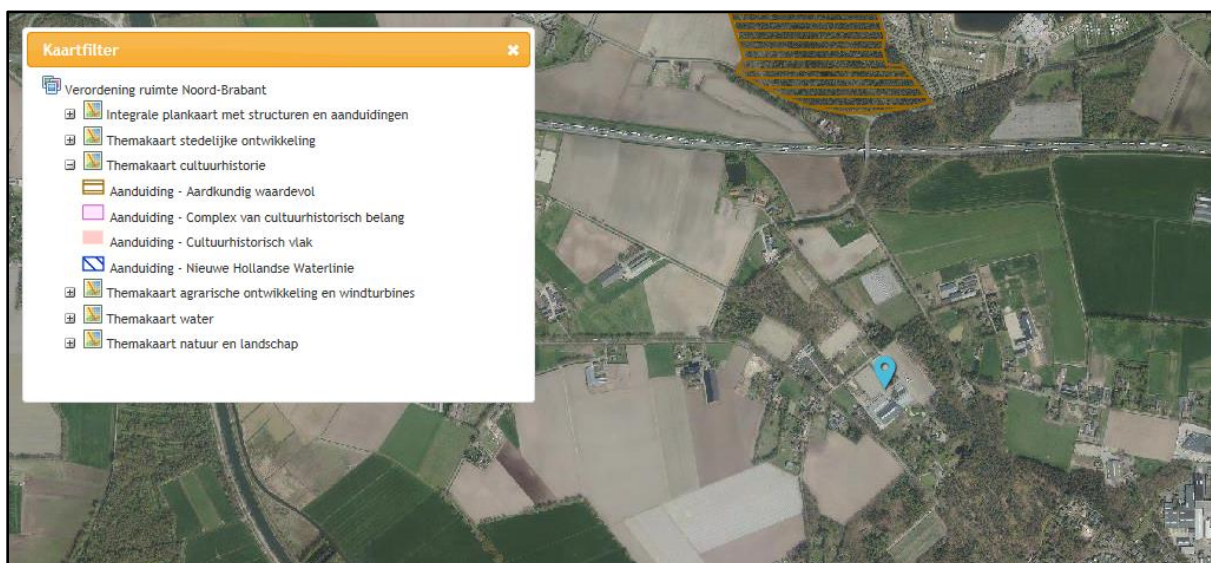
Hieruit kan worden geconcludeerd dat een nader onderzoek naar de mogelijke aanwezigheid van beschermde flora- en fauna binnen het plangebied niet noodzakelijk is. Een ontheffing in het kader van de Wet natuurbescherming is niet noodzakelijk.

4.4 Cultuurhistorie, aardkunde en archeologie

Voorafgaand aan de realisatie van de beoogde bedrijfsopzet dient onderzocht te worden of er sprake is van aantasting van archeologische, cultuurhistorische en aardkundige waarden.

4.4.1 Cultuurhistorie en aardkunde

Uit de cultuurhistoriekaart van de provinciale Verordening ruimte Noord-Brabant blijkt dat het plangebied niet gelegen is in een cultuurhistorisch vlak of een aardkundig waardevol gebied, zie Afbeelding 10. Daarnaast kent de locatie geen complexen van cultuurhistorisch belang. Hierdoor zal bij uitvoering van het plan geen afbreuk gedaan worden aan cultuurhistorische waarden of aardkundig waardevol gebied.

4.4.2 Archeologie

Voor archeologie geldt de nationale wetgeving die afkomstig is uit Europees beleid. Het Verdrag van Valletta (of wel: 'Verdrag van Malta') regelt hoe er omgegaan moet worden met het Europees archeologisch erfgoed. Nederland heeft het verdrag in 1992 mede ondertekend. De uitgangspunten van dit Europese verdrag zijn in de Nederlandse wet- en regelgeving verankerd door middel van de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz). De Wamz is in werking getreden op 1 september 2007 en wijzigt hiermee de Monumentenwet uit 1988, de Ontgrondingenwet (Ow), de Wet milieubeheer (Wm), de Woningwet (Ww) en de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Sinds de invoering van deze wet zijn gemeenten belast met de zorgplicht voor het archeologisch erfgoed. Vanaf 1 juli 2016 is dit op dezelfde wijze als via de Wamz verwerkt in de Erfgoedwet en in de toekomst zal dit verwerkt worden in de Omgevingswet. Tot de Omgevingswet ingaat gelden voor onderdelen, die gaan over de fysieke leefomgeving, de bepalingen uit de Monumentenwet. Dit is opgenomen in de overgangsregeling van de Erfgoedwet. Het uitgangspunt is dat er verplicht rekening gehouden moet worden met het behoud van het archeologisch erfgoed in de bodem. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden door middel van archeologisch onderzoek. Bij het ontwikkelen van ruimtelijke plannen moet het archeologisch belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming.

Conform het bestemmingsplan 'Buitengebied Asten' hebben de gronden waar de bebouwingsmogelijkheden worden uitgebreid de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3' toegewezen gekregen. Deze gronden zijn dan ook mede bestemd voor bescherming en veiligstelling van de op of in deze gronden aanwezige en/of te verwachten archeologische monumenten. In de regels van het bestemmingsplan is hierover opgenomen dat ter plaatse bouwwerken mogen worden opgericht tot een maximale omvang van 2.500 m² of tot een maximale diepte van 0,4 meter beneden het maaiveld.

Het initiatief betreft een uitbreiding ten opzichte van de bestaande bebouwingsmogelijkheden van in totaal circa 835 m². Het bouwvlak ter plaatse van het bebouwingscluster wordt uitgebreid met 535 m². Verder worden 10 smart tiny houses mogelijk gemaakt met elk een omvang van circa 30 m². Deze logiesruimten worden bovendien op de grond geplaatst en behoeven geen afgravingen t.b.v. funderingen. Hiermee wordt voldaan aan de voorwaarden voor het realiseren van nieuwe bouwwerken op gronden met de dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie 3'. Eventueel aanwezige archeologische monumenten worden met het initiatief niet onevenredig aangetast. Een nader archeologisch onderzoek is niet noodzakelijk.

4.5 Bodemkwaliteit

In het kader van ruimtelijke ontwikkelingen dient de aanwezige bodemkwaliteit te passen bij het huidige of toekomstige gebruik van die bodem. Uitgangspunt is dat de bodemkwaliteit als gevolg van aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem. Bovendien mag de bodemkwaliteit niet verslechteren. Indien de bodemkwaliteit (humane) risico's met zich mee brengt of er sprake is van een spoedeisend geval van bodemverontreiniging kan de ontwikkeling voor bepaalde nieuwe functies geen doorgang vinden tot de risico's zijn beheerst of weggenomen door sanering.

Ten behoeve het postzegelplan is binnen het volledige plangebied een historisch bodemonderzoek uitgevoerd om mogelijke bodemverontreiniging vast te stellen. De uitbreiding van de bebouwingsmogelijkheden, die met het initiatief mogelijk wordt gemaakt, vindt plaats op gronden die als onverdacht kunnen worden aangewezen. Er is hier geen sprake van een bodembelasting, anders dan een regionale of landelijke diffuse achtergrondbelasting in de grond en het grondwater. Op deze locaties worden geen verontreinigde stoffen verwacht in gehalten boven de landelijk of regionaal geldende achtergrondwaarde voor grond en/of de streefwaarde voor grondwater. Sinds het uitvoeren van het bodemonderzoek hebben er ter plaatse geen bodembedreigende activiteiten plaatsgevonden.

Ten aanzien van het aspect bodem zijn er derhalve geen bezwaren voor de gewenste ontwikkeling. Een aanvullend bodemonderzoek is niet noodzakelijk.

4.6 Ammoniak

Ammoniak is een belangrijk milieuthema bij veehouderijen. Er is wet- en regelgeving voor het beoordelen van het aspect ammoniak.

In het Activiteitenbesluit zijn voorwaarden opgenomen voor ammoniakemissies afkomstig van veehouderijen. Deze voorwaarden hebben betrekking op het oprichten en uitbreiden van veehouderijen die zijn gelegen in of op minder dan 250 meter van een (zeer) kwetsbaar bos- of natuurgebied. Deze bedrijven mogen hun bedrijf slechts uitbreiden indien de ammoniakemissie na uitbreiding niet hoger is dan het gecorrigeerde emissieplafond. Wanneer de ammoniakemissie op grond van de geldende vergunning lager is dan het gecorrigeerde emissieplafond, mag de ammoniakemissie na uitbreiding niet hoger zijn dan de vergunde ammoniakemissie. Uitzondering hierop betreffen bedrijven waar paarden worden gehouden. Met de beoogde ontwikkeling wordt bovendien geen uitbreiding in het aantal paarden dat binnen de inrichting mag worden gehouden mogelijk gemaakt.

Het aspect ammoniak vormt dan ook geen belemmering voor het initiatief.

4.7 Bedrijven en milieuzonering

De handreiking 'Bedrijven en Milieuzonering' (editie 2009) is een publicatie van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en dient als hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. Milieuzonering zorgt ervoor dat nieuwe bedrijven een passende locatie in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven gesitueerd worden. Het waar nodig ruimtelijk scheiden van bedrijven en woningen bij nieuwe ontwikkelingen dient twee doelen:

- Het reeds in het ruimtelijke spoor voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar voor woningen;
- Aan bedrijven voldoende zekerheid bieden dat zij hun activiteiten duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen uitvoeren.

De VNG-publicatie is een hulpmiddel om de afstanden tussen bedrijvigheid en woningen concreet in te vullen. Gemeenten beslissen uiteindelijk zelf over een bepaalde locatie. De handreiking geeft informatie over de ruimtelijk relevante milieuaspecten (geur, stof, geluid en veiligheid) en bijbehorende richtafstanden van een scala aan bedrijfsactiviteiten. Deze richtafstanden zijn afgestemd op de omgevingskwaliteit. Er wordt onderscheid gemaakt in de omgevingstypen:

- Rustige woonwijk en rustig buitengebied: een woonwijk (of vergelijkbaar omgevingstype) die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Er komen enkel wijkgebonden voorzieningen voor en er is weinig verstoring door verkeer.
- Gemengd gebied: een gebied met matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen functies zoals winkels, horeca en kleine bedrijven voor of er is sprake lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid. Ook gebieden direct naast de hoofdinfrastructuur gelegen behoren tot het omgevingstype gemengd gebied, hier is sprake van verhoogde milieubelasting door geluid. Hier zijn dan ook kleinere richtafstanden te rechtvaardigen (behalve voor het aspect veiligheid).

Het plangebied is conform de definitie in de VNG-publicatie gelegen in het omgevingstype 'gemengd gebied'. In de omgeving komen direct naast woningen bedrijfsbestemmingen, agrarische bedrijven en recreatieve functies voor. Bovendien is het plangebied nabij de A67 gelegen. Er is in de omgeving dus reeds sprake van een verhoogde milieubelasting door geluid. Kleinere richtafstanden zijn te rechtvaardigen.

Het betreft hier een manege die binnen het bestaande bouwperceel wordt uitgebreid. De afstand van de inrichting tot gevoelige functies in de omgeving wordt hiermee dus niet kleiner. Voor wat betreft de nieuwe logiesverblijven geldt dat dit zowel een milieugevoelige activiteit als een milieuhinderlijke activiteit betreft. Op basis van de VNG-handreiking geldt voor de categorie hotels en pensions, waar

een kleinschalige recreatiefunctie ook onder valt, echter een richtafstand van 0 meter wanneer gelegen in gemengd gebied. Hiermee zijn de logiesverblijven dus met zekerheid op gepaste afstand van bestaande gevoelige functies in de omgeving gelegen. De milieugevoeligheid van de logiesverblijven wordt in onderstaande paragrafen voor de verschillende milieuaspecten afzonderlijk besproken.

4.8 Geur

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) betreft een wet waarmee de nationale regels inzake geurhinder ten opzichte van de tot veehouderijen behorende dierenverblijven vastgesteld staan. De Wet geurhinder en veehouderij heeft tot doel het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van geurbelasting, onder andere als gevolg van emissies door bedrijven. Indirect heeft de Wgv ook consequenties voor de totstandkoming van geurgevoelige objecten en dus voor de ruimtelijke ordening, dit wordt 'omgekeerde werking' genoemd. Voor wat betreft geurhinder van veehouderijen betekent dit dat de volgende aspecten in ogenschouw moeten worden genomen:

- a. Wordt er een onevenredige inbreuk gemaakt op de mogelijkheden voor bedrijfsontwikkeling van de nabij gelegen veehouderijen?
- b. Is ter plaatse van het plangebied een goed woon- en verblijfsklimaat gegarandeerd?

4.8.1 Omgekeerde werking

De dichtstbijzijnde veehouderijen ten opzichte van het plangebied zijn gelegen aan de Dijkstraat 51 en de Hindert 11. Dit betreffen een varkenshouderijen. Voor veehouderijen waar dieren worden gehouden waarvoor bij ministeriële regeling geuremissiefactoren zijn vastgesteld geldt een geurcontour die in acht moet worden genomen. Dit geldt ook voor varkenshouderijen. Voor beide veehouderijen geldt dat er op een kleinere afstand dan de beoogde logiesverblijven reeds geurgevoelige objecten zijn gelegen. Die bestaande geurgevoelige objecten zijn derhalve de maatgevende objecten voor de normering. Deze objecten zullen de varkenshouderij dan ook altijd meer belemmeren dan de beoogde logiesverblijven binnen het plangebied zullen doen.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat de ontwikkeling met zekerheid niet zorgt voor een belemmering van de agrarische bedrijven in de omgeving.

4.8.2 Woon- en leefklimaat

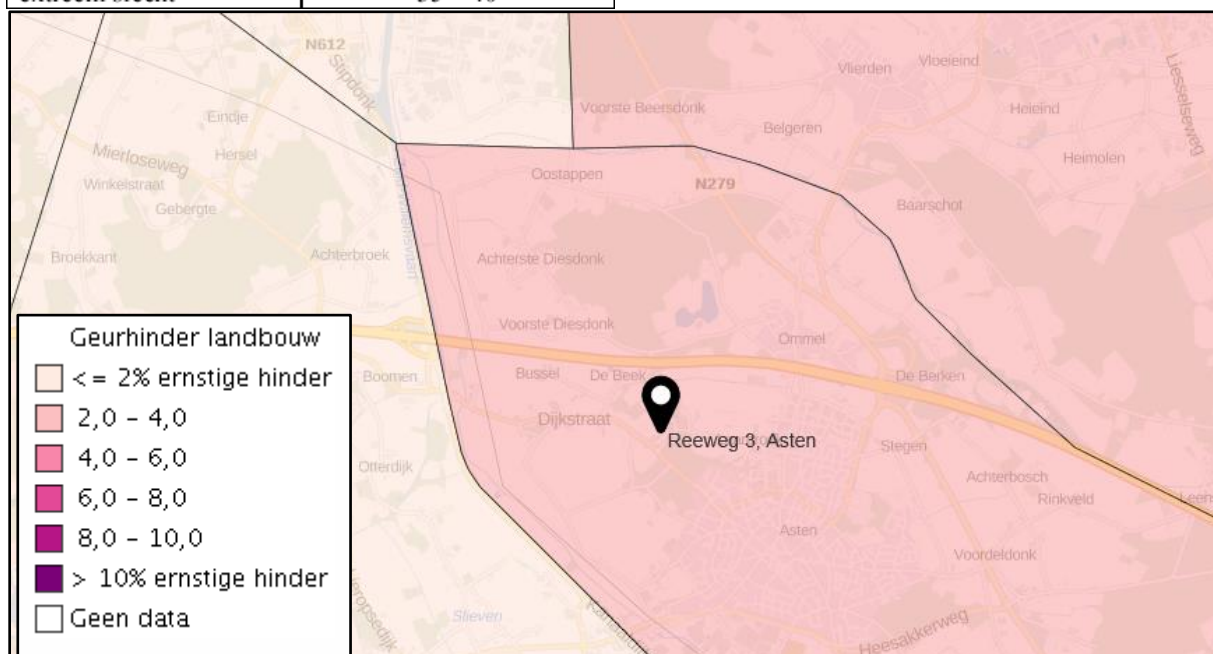
Vanuit een goede ruimtelijke ordening is het van belang dat er sprake is van een acceptabel woon- en leefklimaat ten aanzien van geurgevoelige objecten. Zoals reeds uiteen is gezet zijn de dichtstbijzijnde veehouderijen ten opzichte van het plangebied gelegen aan de Dijkstraat 51 en de Hindert 11. Voor varkenshouderijen geldt op grond van de VNG-handreiking een richtafstand van 100 meter, wanneer gelegen in gemengd gebied. De afstand van het varkensbedrijf aan de Hindert 11 tot het plangebied bedraagt circa 185 meter. De afstand tussen het varkensbedrijf aan de Dijkstraat 51 en het plangebied bedraagt circa 295 meter. Er kan dus ruimschoots aan de richtafstand worden voldaan.

Om het woon- en leefklimaat ten aanzien van het aspect geur ter plaatse van het plangebied nader te beschouwen wordt gebruik gemaakt van de kaart 'GES Geur veehouderij o.b.v. hinderpercentages (2013)' uit de Atlas leefomgeving, zie Afbeelding 11. Hieruit blijkt dat het percentage geurgehinderden ter plaatse minder is dan 2-4%. Om te bepalen of dit acceptabel is wordt aangesloten bij de beoordelingssystematiek van het RIVM. Het RIVM hanteert bij haar milieuraapportages voor het aspect geurhinder onderstaande milieukwaliteitscriteria. Hieruit is op te maken dat de milieukwaliteit ter plaatse, op basis van een percentage geurgehinderden van 2-4% zeer goed is.

Tabel 1: Relatie percentage geurgehinderden en milieukwaliteit (bron: GGD-richtlijn geurhinder, 2002)

Milieukwaliteit	Geurgehinderden [%]
zeer goed	< 5
goed	5 – 10
redelijk goed	10 – 15
matig	15 – 20
tamelijk slecht	20 – 25
slecht	25 – 30
zeer slecht	30 – 35
extreem slecht	35 – 40

Abbeelding 11: Uitsnede atlas leefomgeving kaart 'Geurhinder landbouw en veeteelt'

Ten aanzien van het aspect geur zijn er derhalve geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.9 Geluid

De Wet geluidhinder is sinds 1979 het juridisch kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. Deze wet zorgt voor de bescherming van geluidsgevoelige bestemmingen tegen geluidhinder van wegverkeerslawaai, spoorweglawaai en industriellawaai. Hierbij wordt o.a. gebruik gemaakt van zonering en geluidsnormen. In de Wgh is bepaald dat voor locaties in een bestemmingsplan waar woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidbelasting dient te worden onderzocht binnen de zones behorende bij verkeersbewegingen, spoorwegen en industrieterreinen.

In de omgeving van het plangebied zijn geen spoorwegen of industrieterreinen gelegen. Het plangebied is wel gelegen binnen het invloedsgebied van de Dijkstraat en de Reeweg. Hierbij geldt echter in het kader van de Wgh dat recreatieve verblijfsvoorzieningen niet worden betrokken in de besluitvorming. Vaste jurisprudentie hierover is dat recreatieverblijven geen geluidsgevoelige objecten zijn, zie ABRvS 17 maart 2004, nr. 200300807/1 (ECLI: NL.RVS.2004.AO5659).

Er kan dus worden geconcludeerd dat er voor wat betreft het aspect geluid geen belemmeringen zijn voor het initiatief.

4.10 Verkeer en parkeren

Binnen het plangebied dient een adequate afwikkeling van personen- en goederenvervoer verzekerd te zijn, waaronder een goede aansluiting op de aanwezige infrastructuur van weg, water of spoor. Daarnaast dient voorzien te zijn in voldoende parkeergelegenheid.

4.10.1 Verkeer

De verkeersaantrekkende werking dient te zijn afgestemd op de feitelijke ontsluitingssituatie. De verkeersaantrekkende werking en parkeerbehoefte zullen als gevolg van de beoogde ontwikkeling minimaal toenemen en wellicht zelfs afnemen. De gasten die in de trekkershutten/smart tiny houses zullen verblijven betreffen namelijk dezelfde clientèle als de bezoekers voor de manege. Doordat ze in de beoogde situatie op het bedrijf bij hun paarden verblijven hoeven ze niet dagelijks van en naar de manege te rijden.

Zoals reeds in het postzegelplan uiteen is gezet sluit de Reeweg ter hoogte van het terrein van de manege aan op de Dijkstraat. De Dijkstraat heeft een stroomfunctie en sluit aan op nationale en regionale wegenstructuren. Deze wegen beschikken over voldoende capaciteit om deze geringe toename in verkeersbewegingen van en naar de locatie af te wikkelen.

4.10.2 Parkeren

In het postzegelplan is de parkeerbehoefte uiteengezet voor de bestaande situatie. Dit komt neer op 48 parkeerplaatsen ten behoeve van de manege en de inpandige logiesfunctie, 4 parkeerplaatsen ten behoeve van de bedrijfswoningen en 15 parkeerplaatsen ten behoeve van het hertenkamp met bijbehorende recreatieve functies.

Ten behoeve van het hertenkamp is een separate parkeerplaats nabij de Reeweg aangelegd. Het parkeren ten behoeve van de bedrijfswoningen vindt plaats op het (privé) terrein nabij de betreffende woningen. Voor het overige kan geparkeerd worden op het parkeerterrein aan de oostzijde van de manege. Hier is een parkeerterrein van 8.000 m² gelegen. Hier kan dus ook ruimschoots worden voorzien in de extra parkeergelegenheid die benodigd is voor de nieuwe logiesverblijven. Op basis van het Verkeer- en vervoersplan Asten 2016 zou hiervoor namelijk voorzien moeten worden in 9 parkeerplaatsen (per 10 kamers van een 3* hotel). Op het parkeerterrein is voldoende ruimte om te voorzien in minimaal 57 parkeerplaatsen, 48 ten behoeve van de manege en de inpandige logiesfunctie en 9 ten behoeve van de nieuwe logiesverblijven. De overige beschikbare ruimte van het parkeerterrein wordt gebruikt als parkeerruimte tijdens evenementen.

Hieruit kan worden geconcludeerd dat er binnen de inrichting voldoende parkeergelegenheid aanwezig is.

4.11 Luchtkwaliteit

In het kader van een planologische procedure dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de wettelijke normen voor wat betreft luchtkwaliteit. Hierbij dient het effect op de luchtkwaliteit in de omgeving als gevolg van een nieuwe ontwikkeling, als ook de toetsing aan de Wet luchtkwaliteit in beeld te worden gebracht. Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden en sindsdien staan de hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm). In de Wet luchtkwaliteit zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen voor luchtverontreinigende stoffen in het de buitenlucht. Met name de stoffen stikstofdioxide (NO₂) en fijnstof (PM₁₀ en PM_{2,5}) worden beleidsmatig relevant geacht. Er dient te worden aangetoond dat het woon- en leefklimaat ten aanzien van deze stoffen ter plaatse aanvaardbaar is en als gevolg van de beoogde ontwikkeling in de omgeving aanvaardbaar blijft.

4.11.1 Niet in betekenende mate

Indien ontwikkelingen binnen het plangebied gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit moet aandacht worden besteed aan de gevolgen voor de milieukwaliteitseisen. Onderzoek moet worden verricht naar de gevolgen voor de in bijlage 2 van de Wet milieubeheer genoemde milieukwaliteitseisen voor de buitenlucht. Volgens de Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007 moeten de concentraties worden bepaald vanaf de grens van het terrein van de inrichting. Dit onderzoek kan

echter achterwege blijven indien de nieuwe bestemming betrekking heeft op één of meer categorieën van gevallen als genoemd in de Regeling niet in betekende mate bijdragen. In die gevallen wordt aangenomen dat de toename van de concentratie in de buitenlucht van zowel zwevende deeltjes (PM10) als stikstofdioxide de 3% grens van de jaargemiddelde concentratie niet overschrijdt.

Als sprake is van een beperkte toename van de luchtverontreiniging die 'niet in betekende mate' (NIBM) bijdraagt aan de concentratie PM10 in de buitenlucht, hoeft een plan niet langer meer getoetst te worden. Dit volgt uit artikel 5.16, lid 1, sub c, van de Wet milieubeheer. Het Besluit NIBM legt vast wat geldt als niet in betekende mate bijdragen. Voor de volgende categorieën in de Regeling NIBM kan getoetst worden aan of een plan NIBM bijdraagt:

- Categorie woningbouwlocaties;
- Categorie kantoorlocaties;
- Combinatie van woningbouw en kantoren;
- Categorie inrichtingen.

In alle overige gevallen of combinaties van bovenstaande grenzen moet middels een berekening worden aangetoond of de bijdrage niet in betekende mate is of dat de grenswaarden niet worden overschreden. Met de beoogde ontwikkeling wordt het bouwvlak ter plaatse van het bebouwingscluster vergroot en worden 10 logiesruimten voor tijdelijk gebruik in de vorm van smart tiny houses mogelijk gemaakt. Voor deze uitbreiding van de bebouwingsmogelijkheden dient bepaalt te worden of de eventuele toename in het aantal verkeersbewegingen van en naar de inrichting invloed hebben op de luchtkwaliteit in de omgeving. Het ministerie van Infrastructuur en Milieu heeft hier in samenwerking met Kenniscentrum InfoMil een specifieke rekentool voor ontwikkeld. Met die tool kan op een eenvoudige en snelle manier worden bepaald of de verkeersaantrekkende werking van een functie 'Niet In Betekende Mate' bijdraagt aan de concentratie van fijnstof in de buitenlucht.

Zoals in vorige paragraaf reeds uiteen is gezet zal het aantal verkeersbewegingen van en naar de inrichting met de beoogde ontwikkeling minimaal toenemen en wellicht zelfs afnemen. Om een worst-case berekening te kunnen maken voor de luchtkwaliteit wordt desalniettemin gerekend met een toename van het weekdaggemiddelde. Er wordt aangenomen dat de stagiairs, ruiters en/of grooms die op de manege verblijven dagelijks gemiddeld één keer van en naar de inrichting bewegen met een personenvervoersmiddel. Dit betekent een toename van 20 verkeersbewegingen van en naar de inrichting. Uit de berekening met de NIBM-tool, zie Afbeelding 12, blijkt dat met een toename in het weekdaggemiddelde aantal verkeersbewegingen van en naar de inrichting van 40, incl. een aandeel voor vrachtverkeer, de fijnstofconcentratie nog NIBM is. De beoogde ontwikkeling heeft dus met zekerheid geen significant negatief effect op de luchtkwaliteit in de omgeving.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit		
Jaar van planrealisatie		2018
Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		40
Aandeel vrachtverkeer		10,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,06
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,01
Grens voor "Niet In Betekende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekende mate; geen nader onderzoek nodig		

Afbeelding 12: Berekening NIBM-tool

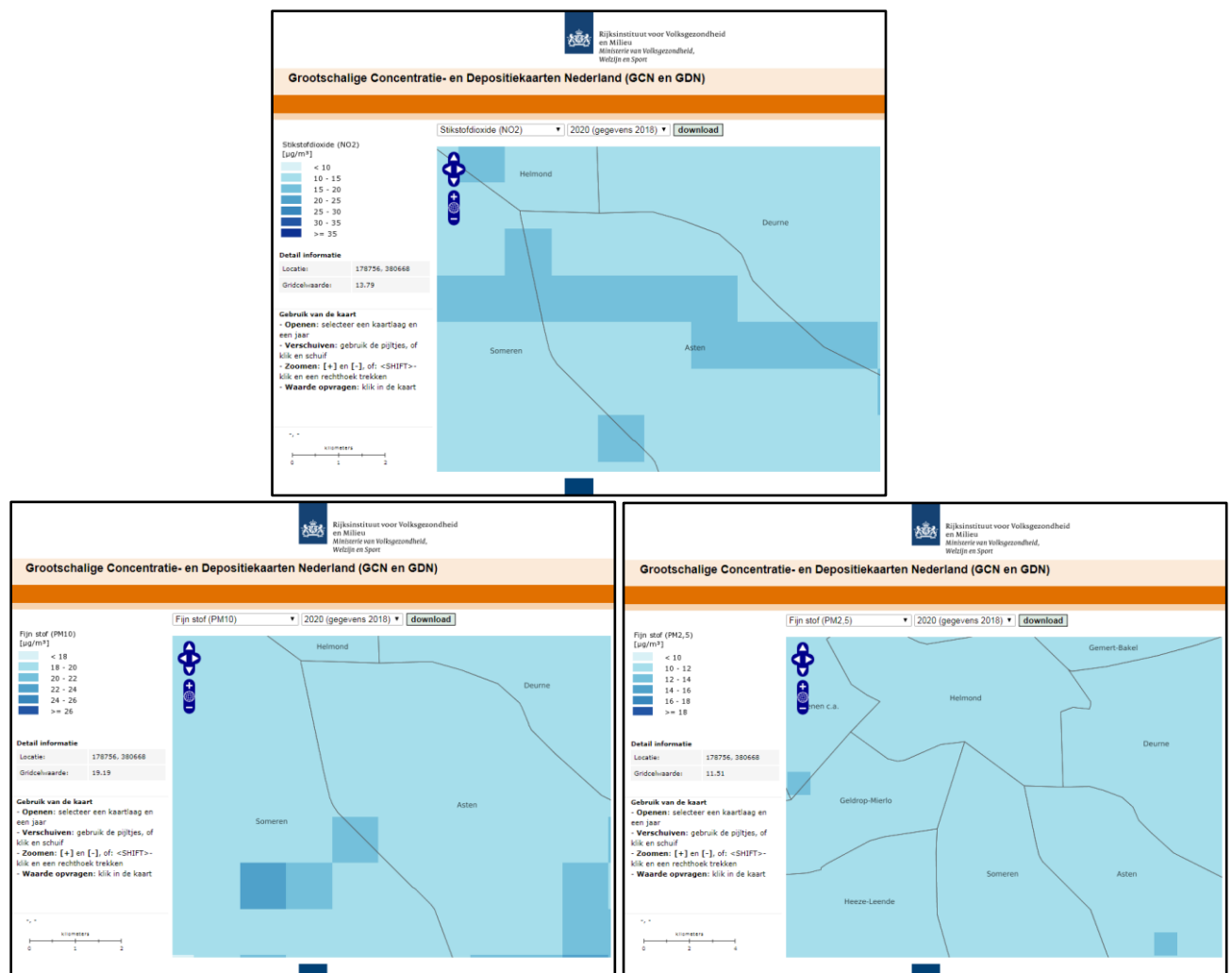

4.11.2 Woon- en leefklimaat

Op grond van de Wet zijn grenswaarden opgenomen voor de jaargemiddelde concentraties voor onder andere fijnstof (PM_{10}). De grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie bedraagt $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Vanaf 1 januari 2015 geldt een grenswaarde voor $PM_{2,5}$ waaraan door het bevoegd gezag bij vergunningverlening moet worden getoetst. Deze grenswaarde is opgenomen in de Wet milieubeheer en bedraagt $25 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor de jaargemiddelde concentratie. Voor de kortdurende blootstelling van de mens aan piekconcentraties van NO_2 geldt een grenswaarde van $200 \mu\text{g}/\text{m}^3$ voor het uurgemiddelde van NO_2 .

Het RIVM heeft Grootchalige Concentratie- en Depositiekaarten van Nederland waarop de achtergrondconcentratie van fijnstof PM_{10} , $PM_{2,5}$ en NO_2 ten aanzien van een goed woon- en leefklimaat geraadpleegd kan worden. De jaargemiddelde fijnstofconcentratie binnen het plangebied is conform de GCN-kaart voor fijnstof PM_{10} $19,19 \mu\text{g}/\text{m}^3$, voor $PM_{2,5}$ $11,51 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en voor NO_2 $13,79 \mu\text{g}/\text{m}^3$, zie Afbeelding 14.

Afbeelding 13: Uitsnede GCN-kaart fijnstof PM_{10} , $PM_{2,5}$ en NO_2

Ten aanzien van de luchtkwaliteit zijn er dus geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkeling.

4.12 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen lopen ten gevolge van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven en transportverbindingen (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot

kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten en regelingen. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt);
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen zijn er belangrijke verschillen.

De risico's dienen te worden beoordeeld op het plaatsgebonden en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risicobeleid bestaat uit harde afstandseisen tussen risicobron en (beperkt) kwetsbaar object. Het groepsrisico is een maat die aangeeft hoe groot de kans is op een ongeval met gevaarlijke stoffen met een bepaalde groep slachtoffers. Hoe hoger het groepsrisico, hoe groter deze kans. Het plaatsgebonden risico wordt weergegeven in de vorm van contouren rond een risicobron. Het groepsrisico wordt weergegeven in een grafiek: de fN-curve. Deze curve geeft aan hoe groot de kans is op een ongeval met een bepaald aantal slachtoffers.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico is de kans dat iemand die zich op een bepaalde plaats bevindt, komt te overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het rijk heeft als maatgevende risicocontour de kans op overlijden van 10^{-6} per jaar gegeven (indien een persoon zich gedurende een jaar binnen deze contour bevindt is de kans op overlijden groter dan één op een miljoen jaar). Ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan het plaatsgebonden risico 10^{-6} . Het plaatsgebonden risico 10^{-6} is voor ruimtelijke besluiten vertaald naar grenswaarden en richtwaarden. De wetgeving is erop gericht om voor bestaande situaties geen personen in kwetsbare objecten (zoals woningen, scholen, ziekenhuizen en grote kantoren) en zo min mogelijk personen in beperkt kwetsbare objecten (zoals kleine kantoren en sportcomplexen) bloot te stellen aan een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10^{-6} per jaar.

Nieuwe ontwikkelingen van kwetsbare objecten binnen de risicocontour van 10^{-6} per jaar zijn niet toegestaan. Nieuwe ontwikkelingen van beperkt kwetsbare objecten zijn ongewenst, maar wel toegestaan indien gemotiveerd kan worden waarom dit noodzakelijk is. Daarnaast dient aangetoond te worden dat afdoende maatregelen worden genomen om de risico's en de gevolgen van een eventueel ongeval te beperken.

Groepsrisico

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat een bepaald aantal mensen overlijdt als direct gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De hoogte van het groepsrisico hangt af van:

- de kans op een ongeval;
- het effect van het ongeval;
- het aantal personen dat in de omgeving van de bron(inrichting of transportroute) verblijft;
- de mate waarin de personen in de omgeving beschermd zijn tegen de gevolgen van een ongeval.

Het groepsrisico kan worden weergegeven in een grafiek met op de horizontale as het aantal dodelijke slachtoffers en op de verticale as de kans per jaar op tenminste dat aantal slachtoffers. Het groepsrisico wordt bepaald binnen het zogenaamde invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Hoe meer personen in het invloedsgebied aanwezig zijn, hoe groter het aantal (potentiële) slachtoffers is, en hoe hoger het groepsrisico. Bij het opstellen van een bestemmingsplan, waarvan het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van een risicobron, geldt een verantwoordingsplicht.

Inrichtingen

Uit de risicokaart, zie Afbeelding 14, blijkt dat er geen risicovolle inrichting zijn gelegen in de omgeving van het plangebied. Hieruit kan worden geconcludeerd dat er op grond van het Bevi geen belemmeringen zijn voor de beoogde ontwikkelingen binnen het plangebied.

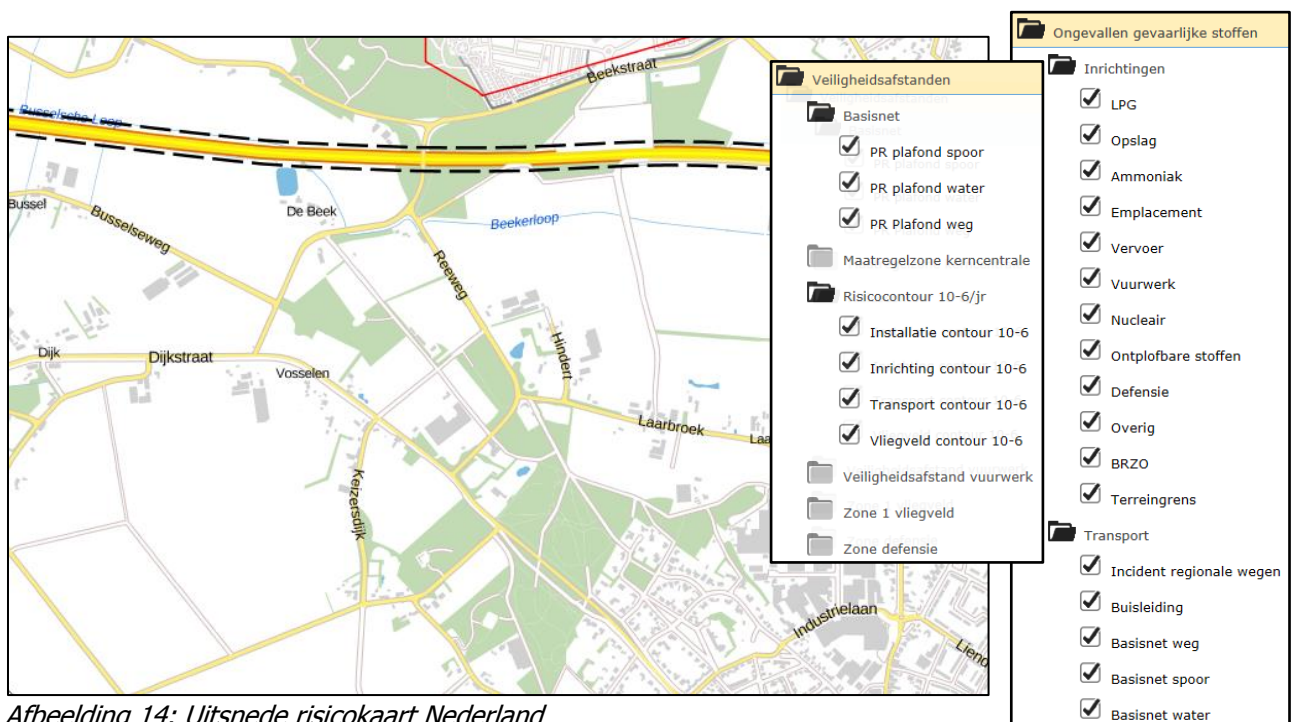

Transport

Binnen de gemeenten Asten vindt niet-leiding gebonden transport van gevaarlijke stoffen plaats over de A67 en de N297. Hiervan is de A67 het meest nabij het plangebied gelegen, op een afstand van circa 455 meter. Voor de A67 is een plaatsgebonden risicocontour van 32 meter vastgesteld. Aan deze afstand wordt ruimschoots voldaan. Een groepsrisicoverantwoording is op basis van het Bevt noodzakelijk binnen een afstand van 200 meter tot de basisnetroute. Ook aan deze afstand wordt voldaan. Een groepsrisicoverantwoording is op basis van het Bevt dus niet nodig.

Buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van kracht geworden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. In de omgeving van het plangebied zijn geen buisleidingen gelegen die van invloed zijn op het plangebied. Een verantwoording van het groepsrisico op grond van het Bevb is dus niet aan de orde.

Afbeelding 14: Uitsnede risicokaart Nederland

Brandveiligheid

Ten noordwesten van het bebouwingscluster is een opstelplaats voor hulpdiensten gelegen. Als gevolg van de uitbreiding van het bouwvlak ten behoeve van de nieuwe losrijbak, kan de bereikbaarheid van deze opstelplaats mogelijk belemmerd worden. Hier zal bij de herinrichting van de locatie rekening mee gehouden worden. Er zal ten alle tijden een doorrijdbreedte van minimaal 4,5 meter in acht worden genomen, zodat hulpdiensten de opstelplaats goed kunnen bereiken.

Ten aanzien van het aspect externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor de beoogde ontwikkelingen binnen het plangebied.

4.13 Technische infrastructuur

Binnen het plangebied ligt enkel een hoofdwaterleiding die als planologisch relevante buisleiding aangemerkt kan worden, er lopen geen relevante straalpaden (zoals te zien op de risicokaart in Afbeelding 14). De logiesverblijven en de uitbreiding van de rijhal worden niet op- of in de 5 meter zone van de hoofdwaterleiding gebouwd. Voordat er gebouwd wordt zal er een KLIC-melding gemaakt worden om relevante kabels en leidingen van het plangebied in beeld te brengen.

5. Planologische afweging

Deze ruimtelijke onderbouwing betreft de planologische verantwoording voor de voorgenomen uitbreiding van de bebouwingsmogelijkheden van de manege, gevestigd aan de Reeweg 3 te Asten. De uitbreiding bestaat uit een uitbreiding van het bouwvlak ter plaatse van het bebouwingscluster met circa 535 m² en het toevoegen van 10 logiesverblijven voor tijdelijk gebruik in de vorm van smart tiny houses met een oppervlakte van circa 30 m² per stuk.

Het plan loopt mee met de vaststellingsprocedure van het nieuwe verzamelplan voor het buitengebied van de gemeente Asten. Middels deze ruimtelijke onderbouwing is aangetoond dat met het initiatief geen nadelige gevolgen ontstaan voor milieu, mens en leefomgeving. Het initiatief is getoetst aan alle relevante beleidskaders op rijks-, provinciaal en gemeentelijk niveau. Het beleid op provinciaal niveau vormt geen belemmering voor het initiatief. In deze is getoetst aan de Verordening Ruimte Noord-Brabant.

Tevens is het initiatief getoetst aan alle relevante milieu-hygiënische en planologische aspecten. Hieruit is gebleken dat met het initiatief geen nadelige effecten ontstaan voor de omgeving. De onderzoeken naar geluid, bodem, geur, ammoniak en luchtkwaliteit tonen aan dat het initiatief milieu-hygiënisch aanvaardbaar is. Door de onderzoeken van natuur, archeologie, externe veiligheid en de waterparagraaf wordt aangetoond dat het initiatief planologisch aanvaardbaar is. Daarnaast wordt geïnvesteerd in de kwaliteitsverbetering van het landschap door een landschappelijke inpassing van de logiesverblijven. Hiermee wordt invulling gegeven aan de 'Structuurvisie kwaliteitsverbetering van het landschap' van de gemeente Asten.

Resumerend kan worden geconcludeerd dat het initiatief een verantwoord initiatief betreft. Derhalve kunnen de voorgenomen ontwikkelingen binnen het plangebied aan de Reeweg 3 te Asten doorgang vinden.

6. Bijlagen

Bijlage 1: Situatietekening

www.ontwerp-planologie.nl